

**VLAAMS BELANG
MAGAZINE**

Afgiftekantoor: GENT X
P4A9074

VL

Maandelijks uitgave (behalve augustus) • Jaargang 5 • nr. 6 • juni 2008
1,25 euro • Ver. uitg.: Bruno Valkenters, Madoorplein 8 bus 9 te 1210 Brussel

IEDER VLAAMS GEZIN EEN LEEUVENVLAG!

VLAANDEREN MOET GEEL EN ZWART KLEUREN!

Philip Claeys

Hoofredacteur

Demonisering

De Franstalige strategie om Vlaanderen aan te vallen via internationale instellingen als de Raad van Europa, de VN en de EU, gaat crescendo. Het jongste feit is het blitzbezoek van een onderzoekscommissie van de Raad van Europa. Het drietal dat geleid werd door een Fransman, kwam tot de conclusie dat Franstalige burgemeesters in Vlaanderen die de wet aan hun laars lappen, moeten benoemd worden en Frans mogen spreken in de uitoefening van hun mandaat. Van de taalwetgeving bleek het onderzoekende trio nog nooit gehoord te hebben.

Twee dagen later verscheen in de invloedrijke International Herald Tribune een artikel waarin het streven om een gemeente als Liedekerke Vlaams en landelijk te houden, omschreven wordt als "niet-gewelddadig fascisme".

VLD-minister Marino Keulen is 'woest' over de zwartmakerij door de Raad van Europa en consorten. Jarenlang heeft zijn partij meegedaan aan de hetze tegen het Vlaams Belang. Hij applaudisseerde mee, wanneer toenmalig minister-president Dewael Filip Dewinter in het Vlaams Parlement een 'fascist' noemde. Een kwart van de kiezers wordt bespuwd door de traditionele partijen en hun vrienden in de media. Nu krijgen die een koekje van hun eigen deeg. Men zou er eens om kunnen lachen, maar vandaag blijkt ten volle hoe de jarenlange, systematische demonisering van het Vlaams Belang resulteert in een demonisering van heel Vlaanderen.

Beschamend bochtenwerk

Een jaar na de federale verkiezingen blijft dit land flirten met de afgrond. "De grootste verliezer is België," liet CD&V-interimvoorzitter Wouter Beke optekenen na de zoveelste crisis. Tot zover het goede nieuws.

Geen symbool, wel symptoom

Minder goed nieuws is dat de Vlaamse meerderheidspartijen zich – tegen beter weten in – blijven vastklampen aan het vastgeroeste België. Zelfs voor een eenvoudig op te lossen probleem als de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde willen zij – ondanks arrest, Grondwet, verkiezingsbeloften en Vlaamse publieke opinie – een met de Franstaligen 'onderhandelde' oplossing. "Waarmee bedoeld wordt – en dat is ronduit verbijsterend – dat de uitvoering van het arrest van het Grondwettelijk Hof tijdens de volgende ronde van de staatshervorming letterlijk moet worden afgekocht", aldus Rik Van Cauwelaert in *Knack*. In die zin is B-H-V allerm minst een 'symbooldossier', maar wel een symptoom van dit zieke en door chantage bijeengehouden Belgische koninkrijk.

Tijdens het voorjaar van 2004 sprak Yves Leterme over "vijf minuten politieke moed". CD&V zwoer niet te zullen toetreden tot een regering zonder splitsing van B-H-V en zonder grote staatshervorming. De partij deed het, in weerwil van haar verkiezingsbeloften, toch. Vier jaar later smeekt diezelfde Leterme de Franstaligen om de alarmbel te luiden of een nieuw belangenconflict in te dienen, zodat de splitsing toch maar op de lange baan kan worden geschoven...

Succesvolle VL-campagne

In dit land kan werkelijk alles. Maar dat de plenaire zitting van het parlement gewoon wordt afgeschaft om te verhinderen dat de volksvertegenwoordigers zich zouden uitspreken over de behandeling van het BHV-voorstel, is werkelijk ongezien en bewijst dat België enkel kan overleven door de democratie uit te schakelen.

In de huidige politieke context blijft de Vlaams-nationale oppositiepartij niet bij de pakken zitten, wel integendeel. De afgelopen weken verstuurde onze partij – met dank aan de vele onbaatzuchtige militanten! – tienduizenden Leeuvenvlaggen naar alle uithoeken van Vlaanderen. De grootscheepse VL-campagne van het Vlaams Belang, waarmee wij het Vlaamse identiteitsgevoel nog verder willen versterken en de Vlaamse onafhankelijkheidsidee verder willen uitdragen, loopt dus als een trein. Tegenover de Belgische onbestuurbaarheid plaatsen wij het wervend project van de Vlaamse onafhankelijkheid, en dat project wordt duidelijk gesmaakt door de man in de straat. België strompelt verder, de Vlaamse onafhankelijkheid staat in de steigers!

Bruno Valkeniers

Nationaal voorzitter

Deze maand is onze gastcommentator Vlaams volksvertegenwoordiger
Luk Van Nieuwenhuysen

Vlaamse regering blijft rustig geld pompen in KINT

"Vanuit het oogpunt van het Vlaamse gewest gaat het *tot nader order* over *geruchten* van belangenvermenging." Zo klonk in oktober van vorig jaar nog het antwoord van minister Crevits over het misbruik dat prins Laurent maakte van de vzw KINT waarvan hij voorzitter is, voluit het Koninklijk Instituut voor het Duurzame Beheer van de Natuurlijke Rijkdommen en de Bevordering van Schone Technologie. Laurent gebruikte KINT geregeld om promotie te maken voor commerciële maatschappijen waarin hij belangen had, ondermeer in de vastgoedsector. De loodgieter van het koningshuis Etienne Davignon mag dan beweren dat er met die constructies (GRECT, REC Arlon 67, Compagnie des Eoliennes) niets mis was, maar hij moest wel zo snel mogelijk orde op zaken stellen.

Omwille van die belangenvermenging vroeg het Vlaams Belang de Vlaamse regering vorig jaar om niet langer subsidies aan de vzw te verstrekken. Crevits wuifde dat evenwel weg. Het ging immers slechts over "geruchten". KINT had volgens haar wel degelijk zijn nut en kreeg er zelf nog een bijkomende opdracht bij, met

name de projecten inzake inter-regionale uitwisseling.

Daar is nog niet veel van in huis gekomen. In de praktijk ligt de instelling nl. volledig plat. Dat blijkt althans uit de webstek. De laatste verhandeling dateert ondertussen van december 2006, het laatste sensibilisatieproject van maart 2007, er is geen sprake van wetenschappelijke projecten, het laatste optreden van voorzitter Laurent dateert van 23 september en het laatste jaarverslag heeft betrekking op 2006. Met andere woorden, waar worden de Vlaamse middelen dan nog voor gebruikt?

De Vlaamse regering heeft tot dusver de subsidie aan vzw KINT verantwoord door te wijzen op de vermeende meerwaarde van een voorzitter met een prinselijke status. Nu die voorzitter andermaal in opspraak is gekomen zegt Crevits doodleuk dat dit niet langer haar zorg is. Vlaanderen heeft zich immers uit de Raad van Bestuur van KINT teruggetrokken. Dat kan zijn, maar de Vlaamse regering blijft er wel (zinloze) subsidies aan geven. Ze zou daar beter mee ophouden. Of beter nog: doek het boeltje gewoon op.

"We zijn ervan overtuigd dat de meeste van onze problemen slechts zijn op te lossen door een nieuwe staatshervorming, waarbij de regio's meer bevoegdheden krijgen. De staatsgrens is immers ook een politieke grens, een sociale grens, een economische grens, een juridische grens, een culturele grens. Er is niets maar dan ook niets waar Vlamingen en Franstaligen niet anders over denken."

Eric Donckier in
Het Belang van Limburg, 28.04.2008

"De vestiging van de islam in Europa is een geheel nieuwe ontwikkeling, en grote maatschappelijke veranderingen verlopen altijd conflictueus. Daar moeten we open over spreken, maar te vaak hebben politici de neiging om de vrijheid van meningsuiting in te perken."

Paul Scheffer, Nederlands links
publicist in *Gazet van Antwerpen*,
04.05.2008

"Gisteren heeft Leterme ook een verklaring afgelegd, om te zeggen dat de economie en het sociale vooruitgaan. Dat is precies hetzelfde als wat premier Verhofstadt zei nadat zijn BHV-onderhandelingen waren mislukt."

Luc Van der Kelen in
Het Laatste Nieuws, 09/05/08

"Ik voel dat er bij de Britse media meer en meer begrip begint te leven voor de Vlamingen die het land willen opsplitsen (...) Als je ziet hoe lang het geduurd heeft vooraleer er bijvoorbeeld een officiële Nederlandstalige versie bestond van de Belgische grondwet, dan begin ik de Vlamingen die splitsing vragen te begrijpen."

Bruno Waterfield van
The Daily Telegraph in *De Standaard*,
10.05.2008

"Ga je weer over die vijf minuten beginnen? Laat me daar nu eens duidelijk over zijn: in vijf minuten tijd splits je BHV niet."

Bart De Wever in
De Morgen, 10.05.2008

"Waarom kunnen we ontwijde kerken, ontdaan van alle christelijke symbolen, niet ter beschikking stellen van de islam?"

Philip Heylen, Antwerps
CD&V-schepen in *De Morgen*,
10.05.2008

Woordbreuk

Tijdens de federale verkiezingscampagne pleitte CD&V herhaaldelijk voor 'Vlaamse instrumenten om de loonkost te verlagen' en voor meer fiscale autonomie, ook voor aspecten van de personenbelasting en de vennootschapsbelasting. Kartelpartner N-VA sprak zich uit voor de onmiddellijke regionalisering van die belastingen. Ondertussen laat premier Leterme optekenen dat hij de regionalisering van de vennootschapsbelasting geen goed idee (meer) vindt, omdat een verschillend belastingniveau aan beide zijden van de taalgrens zou kunnen leiden tot 'fiscaal shoppen'. Een zoveelste Vlaamse eis waar Leterme afstand van neemt.

Sackjackings

Handtassen afrukken, inbraken, intimidatie, geweld,... het behoort al enkele jaren tot de dagelijkse realiteit in onze hoofdstad en door de feitelijke straffeloosheid zijn bepaalde wijken ondertussen zowat verworpen tot vrijhavens voor criminelen. Vorig jaar werden in Brussel welgeteld 359 'sackjackings' gepleegd. Dat is er dus één per dag en betekent een verdrievoudiging tegenover het jaar voordien, toen 'slechts' 128 dergelijke overvallen werden geregistreerd.

Gokje wagen

De stuiptrekkingen van de Belgische staat hebben gewiekste internetgebruikers geïnspireerd. Zo kan je nu een gokje wagen en het einde van België voorspellen. Wie de datum en het uur waarop België ophoudt te bestaan juist invult, krijgt van de initiatiefnemers zijn gewicht in frieten... Leuk gevonden. Een ludieke actie ook die aangeeft dat België zijn tijd echt wel heeft gehad en dat we de doodstrijd van dit onzalige land niet nodeloos moeten rekken. Hebt u ook zin in een gok? Surf dan naar www.wanneergaatbelgiedood.be.

Sociale verkiezingen blijven schijnvertoning

Onafhankelijke werknemers hebben onder meer op basis van hun grondwettelijk recht op vrije meningsuiting hun kandidatuur gesteld voor de sociale verkiezingen en hebben – gesteund door het Vlaams Belang – hun weigering als kandidaat aangevochten bij de arbeidsrechtbank in Brussel, Brugge en Tongeren.

Zowel in Brussel als Brugge heeft de Arbeidsrechtbank intussen de vordering afgewezen, en aldus bevestigd dat de sociale verkiezingen een gebetonneerd monopolie moeten blijven van de drie partijvakbonden ABVV, ACV en ACLVB. Die uitspraken zijn geen verrassing, want de rechters in de Arbeidsrechtbank die werden aangeduid door de vakbonden, hebben geweigerd om zich te onthouden van deze zaak. Indien een rechter van Coca-Cola gevraagd wordt te oordelen over een vordering van Pepsi ligt de uitspraak eveneens voor de hand... Dat vakbondsrechtsherschaamteloos zetelen in een zaak om hun eigen monopolie te beschermen, is een nieuw dieptepunt voor de 'onpartijdige' rechtspraak in België.

De vonnissen zijn, net waar het gaat over de cruciale vrije meningsuiting, opmerkelijk zwak gemotiveerd. De Brusselse rechtbank durft zelfs stellen dat een werknemer niet het recht zou hebben zijn individuele mening te laten horen in een private onderneming, wat een aanfluiting is van alle nationale en internationale rechtspraak inzake vrije meningsuiting. De sociale ver-

BAAS IN EIGEN HOOFD

kiezingen zijn vandaag, door het monopolie van de drie partijvakbonden, een schijnvertoning, waarbij o.a. in de bouwsector de vakbonden akkoord gaan de sociale verkiezingen niet te laten doorgaan in ruil voor geld voor vakantiecentra. Het Vlaams Belang zet zijn strijd voor échte vrije sociale verkiezingen alleszins verder. Zo zal de geldigheid van de resultaten van de sociale verkiezingen op sommige plaatsen aangevochten worden. Daarna zal de procedure voortgezet worden langs alle nationale rechtbanken in België – en uiteindelijk tot bij het Hof voor de rechten van de mens in Straatsburg. (Marie-Rose Morel)

Louche zaakjes

Pierre Chevalier (VLD) stapt op als speciaal VN-gezag, nadat hij zich opnieuw liet benoemen tot bestuurder van de erg omstreden Belgisch-Congolese mijnbouwgroep Forest. Het is niet de eerste keer dat hem dit overkomt. In 1990 moest hij opstappen als SP-staatssecretaris voor Wetenschapsbeleid na een losbandige en dure trip naar Parijs, op kosten van de belastingbetaler. In 2000 moest hij weg als VLD-staatssecretaris voor Buitenlandse Handel, nadat het Zwitserse gerecht hem verdacht van financiële wanpraktijken. Tegen Chevalier loopt al jaren een proces wegens belangenvermenging, schriftvervalsing en het witwassen van misdaadgeld. Maar bij de VLD lijkt dat soms een aanbeveling te zijn, getuige de carrière van de notoire sjoemelaar Noël Slangen...

Opslag

Het Belgische koningshuis mag niet klagen. Dit jaar krijgen ze er welgeteld 640.000 euro bij, een opslag van 5%. In de begroting 2008 staat een bedrag van 13.043.000 euro ingeschreven. Opvallend is dat koningin Fabiola een extraatje krijgt van maar liefst 73.000 euro (totaal 1.502.000 euro). Prins Filip krijgt 52.000 euro extra op zijn rekening (totaal 961.000 euro). En ook Laurent mag zich in de prinselijke handen wrijven: 17.000 euro extra (totaal 319.000 euro). Vóór de verkiezingen van 10 juni 2007 beloofden de traditionele partijen dat er een diepgaand debat zou komen over de koninklijke dotaties. Maar daar hebben we na de verkiezingen niks meer van gehoord. Zo gaat dat met verkiezingsbeloftes...

Waterkanon op recreatiedomein

Het lijkt erop of gemeente- en stadsbesturen dit jaar naar de grote middelen grijpen om komaf te maken met het geweld van 'jongeren' op recreatiedomeinen. Zo werden midden mei in Huizingen maar liefst 70 agenten en een waterkanon ingezet om potentiële relschoppers af te schrikken. En met succes. Ook in de buurt van andere domeinen die in het verleden al meermaals geteisterd werden door geweld, handtastelijkheden, diefstal en vandalisme – De Ster in Sint-Niklaas, De Nekker in Mechelen en het Bloso-domein in Hofstade – werden de voorbije warme dagen extra veiligheidsmaatregelen genomen. Dat belette evenwel niet dat 'Brusselse jongeren' in de buurt van het park De Nekker toch weer voor heibel zorgden.

Omgekeerd racisme?

Een autochtone Brusselaar klaagt de politie aan wegens racisme. Hij doet dat omdat de politie zich zou bezondigen aan "racisme tegen blanken". De man in kwestie werkt in Anderlecht en verliet op 10 maart met de wagen zijn bedrijf in de Liverpoolstraat.

Normaal moet die dan naar links afdraaien, want het is een éénrichtingstraat. Maar dat ging niet, want Afrikaanse autoverkopers versperden al enkele uren de hele straat. Naar rechts dan maar. De politie was toevallig in de buurt, maar die pakte niet het illegale handeltje aan maar gooide de autochtoon op de bon...

De advocaat van de man windt er geen doekjes om. "Ik denk dat blanke mannen voor hen beboeten gewoon het simpelste is. Die zorgen niet voor rellen. Van Afrikanen heeft zo'n patrouille van twee man veel meer schrik..."

Minder streng

De jongste van de twee minderjarige broers die vorige maand agent Georges Van Tiggele en zo na doodschoten op lijnbus 410 in Antwerpen, verhuist binnenkort – op bevel van de jeugdrechter – van Everberg naar Mol.

In 'De Hutten' in Mol geldt immers een minder streng regime. De jongeren zitten er samen in groepjes, terwijl ze in Everberg apart in een 'cel' zitten.

De grote tsjeventruc

De kwestie Brussel-Halle-Vilvoorde is alweer op de lange baan geschoven. Voor het zover was, werd een weinig fraai stukje theater opgevoerd.

Het Vlaams Belang voerde actie aan de vergrendelde deuren.

Begin november werd voor de eerste keer over de splitsingsvoorstellen gestemd in de Kamercommissie Binnenlandse Zaken. Het voorstel werd goedgekeurd. De Vlamingen stemden voor (met uitzondering van Groen!, dat zich onthield). De Franstaligen stemden tegen. Eén dag later riep het parlement van de Franse Gemeenschap het belangenconflict in. Dat betekent dat de procedure voor 120 dagen werd opgeschort. De Franse Gemeenschap en de Kamer hadden 60 dagen de tijd om tot een vergelijk te komen. Daarna verhuisde de zaak naar de Senaat, die 30 dagen had om een advies te formuleren voor het Overlegcomité (de vergadering van alle regeringen die ons land rijk is). Dat Overlegcomité had dan weer 30 dagen om tot een oplossing te komen. Zonder oplossing kon de zaak in de voltallige vergadering van de Kamer geagendeerd en gestemd worden. Tenzij...

Vertragsmanoeuvres

Met die wettelijke termijnen werd nogal wat gesjoemeld. Zo bestond het de voorzitter van de Senaat te stellen dat de Senaat niet in kennis was van het resultaat van het overleg tussen Kamer en Franse Gemeenschap, omdat het... krokusvakantie was. Een weekje gewonnen. Uiteindelijk formu-

leerde de Senaat een advies dat stelde dat een oplossing diende gevonden te worden in het kader van de onderhandelingen over het tweede pakket van de staatshervorming. Een onderhandelde oplossing dus. En jawel, ook de N-VA stemde dit advies mee. Het Overlegcomité kwam bijeen op 23 april. Zonder resultaat evenwel. Het Overlegcomité nam "akte" van het advies van de Senaat, meer niet. De zaak kon dus verder behandeld worden in de plenaire vergadering van de Kamer. De vraag was alleen wanneer. Op de eerstvolgende zitting, zo wilde de logica. Maar alweer werd een weekje vertraging afgekocht. De Kamer zou pas op 2 mei "officieel" op de hoogte gebracht worden van de resultaten van het Overlegcomité, zodat 8 mei de dag des oordeels zou worden.

Kamer gesloten

Om te verhinderen dat het Vlaams Belang op de Kamersitting van 30 april heibel zou maken over deze vertragsmanoeuvres, besliste Kamervoorzitter Van Rompuy, gesteund door de Franstaligen, maar ook door de Vlaamse meerderheid, de zitting af te gelasten. En om te verhinderen dat iemand die dag ook maar het half rond zou kunnen betreden, werden de deuren gewoon vergrendeld. Deze

vorm van staatsgreep is nooit eerder gezien in het federale parlement. Dit alles gebeurde op aanstichten van premier Leterme. Die man is het intussen gewoon parlementen te sluiten. In mei 2005, na het afspringen van de onderhandelingen over B-H-V, sloot hij als minister-president het Vlaams Parlement omdat B-H-V niet snel genoeg ging. In mei 2008 sloot hij de Kamer omdat B-H-V te snel dreigde te gaan. De perfecte illustratie van hoe een Vlaams staatsman alle principes moet weggooien om het tot Belgisch premier te kunnen schoppen.

Franstaligen hadden gelijk

De Franstaligen, onder leiding van MR-voorzitter Reynders, hamerden er intussen op dat, indien de Vlamingen eenzijdig de splitsingsvoorstellen zouden stemmen op 8 mei, zij de afspraken inzake de aanpak van B-H-V op de helling zetten. Tot spijt van wie het benijdt, maar Reynders had gelijk. Bij het indienen van het wetsvoorstel rond het eerste pakket van de staatshervorming, werd zwart op wit op papier gezet dat de kwestie B-H-V inderdaad zou behandeld worden in het kader van de besprekingen over het tweede pakket van de staatshervorming. Ook premier Leterme kwam melden dat "een eenzijdige oplossing" (lees de stemming in de Kamer) geen goede zaak zou zijn.

Tsjeventruc

Intussen bleef CD&V/N-VA warm en koud tegelijk blazen, zoals we dat al wel gewoon zijn. "We gaan stemmen op 8 mei, maar we prefereren een onderhandelde oplossing", zo luidde het credo van het duo Wouter Beke-Bart De Wever. Wat een onzin toch: onderhandelen betekent immers een prijs betalen. Het is het één of het ander. En, werd er nog aan toegevoegd, de Franstaligen moeten maar nieuwe vertragsmanoeuvres opwerpen, bijvoorbeeld een nieuw belangenconflict via de Waalse Gewestraad of de COCOF. Een even geniale als doorzichtige tsjeventruc: stoer verklaren dat men de zaak eens vlug gaat stemmen, en intussen onverhopen de Franstaligen op

de knieën smeken om maar alle mogelijkheden uit de kast te halen om de zaak op de lange baan te schuiven.

Definitief de gegijzelde

Zo geschiedde. In de nacht van 8 op 9 mei, toen de zaak op de agenda van de Kamer stond, dienden de Franstaligen gauw wat amendementen in die naar de Raad van State werden gezonden voor advies. Een dag later stemde de COCOF (de Franse Gemeenschapscommissie van het Brussels Parlement) een nieuw belangenconflict, waardoor de zaak dus opnieuw 120 dagen geblokkeerd werd. Men kon aan Vlaamse kant een zucht van opluchting horen opgaan van hier tot in Tokio. Denken de Bekes en de De Wevers van deze wereld nu echt dat de publieke opinie in Vlaanderen hun perfide spelletjes niet doorziet? Den-

ken zij echt dat zij het imago nog kunnen ophouden van diegenen die het been stijf houden? Denken zij echt dat we vergeten zijn dat CD&V en N-VA nooit zouden toetreden tot de Vlaamse regering in 2004 zonder dat de splitsing een feit was? En dat ze – nadat die belofte was weggegooid – nooit zouden toetreden tot de federale regering zonder een gesplitst B-H-V? De realiteit is dat de Franstaligen hun slag hebben thuisgehaald, en dan nog op vraag van de Vlamingen. Zij kunnen en mogen ongestoord de Vlaamse meerderheid blijven gijzelen. Zij hebben wat zij willen: B-H-V wordt onderhandeld en verdronken in het kader van het tweede pakket van de staats-hervorming. De Franstaligen doen intussen niets anders dan hun prijslijstje voor B-H-V nog eens bovenhalen: uitbreiding van Brussel, benoeming van de burgemeesters, bevoegdheid van de Franse Gemeenschap in de Rand... Een prijs zal hoe dan ook moeten betaald worden. Een oplossing moet voor 15 juli rond zijn. Maar voor Bart De Wever mag het best wat langer duren. "Op een maandje min of meer komt het niet meer aan", luidt het. Wel neen, op een jaartje minder of meer wellicht ook niet.

"Onverwijld en zonder prijs splitsen", zo stond en staat het in het Vlaams regeerakkoord van 2004. Was het niet zo intriest, een mens zou er hartelijk om lachen. Wie gelooft die mensen na vier jaar nog?

Joris Van Hauthem

"In de Vlaamse democratie geldt de logische regel dat een kandidaat-burgemeester die de wet herhaaldelijk heeft overtreden – het weze een taalwet of een andere – en die zegt dat hij dat zal blijven doen, niet benoemd kan worden, ook niet als hij Franstalig is."

Guy Tegenbos in *De Standaard*,
15 mei 2008.

"Het is intussen het derde bezoek dat de Franstaligen hebben gearrangeerd. In een normaal federaal land gebeurt dat niet, dat is not done. (...) Het is bovendien erg bedenkelijk als de Franstaligen de Raad van Europa voor hun kar spannen om Vlaanderen in een slecht daglicht te stellen."

Dirk Castrel in *Gazet van Antwerpen*,
15 mei 2008.

"Maingain neemt het graag op voor alle Franstaligen, waar ook ter wereld. Dat zijn taalgenoten uit de Canadese provincie Quebec zich met stevige taalwetten - vaak strenger dan de onze - verdedigen tegen een groeiende invloed van het Engels op hun grondgebied, vindt Maingain fantastisch. Maar als de Vlamingen hetzelfde doen in de Vlaamse rand rond Brussel getuigt zo iets van verderfelijk nationalisme."

Peter De Backer in *Het Nieuwsblad*,
14 mei 2008.

Absurd oordeel na efficiënt lobbywerk

Drie Franstalige kandidaat-burgemeesters van Vlaamse faciliteitengemeenten (Wezembeek-Oppem, Kraainem en Linkebeek) overtreden manifest de taalwet door kiesbrieven in het Frans te versturen. Als zij door de Vlaamse overheid hiervoor op de vingers worden getikt, reageren zij met een nieuwe provocatie door tijdens gemeenteraden het gebruik van het Frans toe te laten. De waarnemende burgemeesters stellen bovendien uitdrukkelijk dat zij de Vlaamse wetgeving ook in de toekomst aan hun laars zullen lappen. Dat die balorige burgemeesters niet worden benoemd door de Vlaamse regering, is in een normale democratie vanzelfsprekend.

Dat bleek echter zonder de rapporteurs van de Raad van Europa gerekend, die op uitnodiging van de Franstaligen een onderzoek voerden naar de niet-benoeming en vrijwel onmiddellijk tot de conclusie kwamen dat het 'onredelijk en onaanvaardbaar' is dat de drie kandidaten nog niet zijn benoemd. In een reactie noemde het Vlaams Belang de bevindingen van de Europese onderzoekscommissie compleet absurd. "Het bewijst in de eerste plaats de efficiëntie van de internationale Franstalige lobby en de laksheid van de traditionele Vlaamse partijen wat betreft het imago van Vlaanderen in het buitenland," zo luidde

het bij Bruno Valkeniers en Joris Van Hauthem. "Binnen België beroepen de Franstaligen zich stevast op de 'federale loyaliteit', om vervolgens internationale instellingen tegen Vlaanderen op te zetten." In zijn column wees ook Gerolf Annemans, Kamerfractieleider en sinds enkele jaren lid van de 'parlementaire assemblee' van de Raad van Europa, op de wereldvreemdheid van de Europese instelling: "De Vlaamse zaak is in de Raad van Europa totaal hopeloos en er is maar één mogelijkheid: er ons totaal niks van aantrekken en vooral goed overal in het rond strooien dat het einde van België nakende is. Als de taalgrens een staatsgrens is, dan pas zullen de Franstalige inwoners van Vlaanderen echt een minderheid zijn en dan zullen er wel wat oogkleppen afvallen bij de doorgaans erg francofiële vertegenwoordigers van de Raad van Europa."

Nu voor iedereen wel duidelijk is dat de belangen van Vlaanderen en België ook op internationaal vlak compleet tegenstrijdig zijn, moeten de Vlaamse regeringspartijen eindelijk werk maken van een beleid dat Vlaanderen – in plaats van het francofone België – op de internationale kaart zet.

Tom Van Den Troost

Doodzwijgen!

Het regime lust ons rauw en zal ons met alle mogelijke en onmogelijke middelen bestrijden, zoveel is duidelijk. De pers volgt hierin.

De pers, de 4de macht (naast de wetgevende, de uitvoerende en de rechterlijke macht) die door geen enkele andere macht wordt gecontroleerd, heeft in de loop van de jaren enkele fijne technieken ontwikkeld die ook in totalitaire maatschappijen niet zouden misstaan. Een techniek, die ook in de jaren van het Vlaams Blok zonder succes werd toegepast, bestaat in het letterlijk 'doodzwijgen' van onze partij. Je kunt met andere woorden als partij alle mogelijke initiatieven nemen die je wilt, je komt gewoon niet aan de bak. De bedoeling van de pers bestaat erin het publiek te doen geloven dat de betrokken politieke partij eigenlijk totaal overbodig is, want totaal passief. Een politieke partij die niet in beeld komt, is een dode partij, lijken de media te denken.

Niet eenmaal vermeld

Je komt dus niet aan de bak. Mocht je dan toevallig toch aan de bak komen, dan komt wel het antwoord van de minister op je vraag in de kranten bijvoorbeeld, maar de parlementaire vraagsteller – niet toevallig iemand van het Vlaams Belang – wordt deskundig en totaal doodgezwegen.

Een andere veel gebruikte techniek bestaat erin dat men bij samenhangende vragen (vragen van parlementairen van verschillende politieke families aan dezelfde minister en rond een zelfde onderwerp) alléén de parlementair van het Vlaams Belang niet in de media vernoemt, zelfs als zijn of haar vraag de andere vragen heeft 'geprovoceerd'. Alleen de zogenaamde democratische par-

tijen komen op die manier in beeld.

Een flagrant voorbeeld hiervan leverde ons de zaak van prins Laurent en zijn duistere financiële zaakjes. Toen collega Bruno Stevenhuydens in plenaire zitting van de Kamer hierover de kat de bel aanbond, sprong ook Jean-Marie De Decker op de kar, en voorwaar: alléén Jean-Marie kwam op de buis. Collega Bruno, die in het parlementair halfroond meer dan eens hard van zich afbeet, moest het zelfs meemaken in *Het Laatste Nieuws* wel op de foto te verschijnen, maar in het bijgaand schriftelijk verslag niet eenmaal vermeld te worden, alhoewel hij als eerste zijn vraag op de regering afvuurde (wat hoofdredacteur Luc Van der Kelen ook toegaf). Maar ook de andere collega's als Koen Bultinck, Hagen Goyvaerts en anderen, kunnen er van meespreken.

Inventariseren

Wat is de bedoeling van deze persmanoeuvres in ongeveer alle persorganen? Beschadiging. Beschadiging van partij en van parle-

mentairen. Als de pers haar lezerspubliek zou kunnen wijsmaken dat "die van het Vlaams Belang" een bende nietsnutten zijn, die hun tijd verdoen en gewoon nutteloos zitten te wezen, dan slaagt ze er misschien in om de 'nutteloosheid' van het VB aan te tonen, en dan stemmen de lezers de volgende keer misschien opnieuw 'juist'.

Natuurlijk staat het Vlaams Belang machteloos tegen dit soort leugens en desinformatie, tenzij we een

alternatieve informatiebron in werking kunnen zetten. Naast bijdragen hierover in het nationaal maandblad en in de vele regionale en lokale bladen is de Vlaams Belang-kamerfractie momenteel bezig de meest flagrante schendingen van objectieve berichtgeving te inventariseren. Wij zullen deze gegevens overal waar mogelijk publiceren en natuurlijk ook via de elektronische informatiekanaalen ter beschikking stellen. Uiteindelijk zal men het principieel debat moeten voeren: geven de Belgische media het Vlaams Belang een eerlijke kans om haar ideeën en oplossingen bekend te maken – zoals de andere politieke partijen? Gebeurt dit niet, dan moeten ze achteraf niet komen janken dat het vertrouwen van jan met de pet in de pers zo bedroevend laag is en dat het Vlaams Belang zich 'in haar slachtofferrol wentelt'.

Eerst het Vlaams Belang in het verdomhoekje duwen, en dan moord en brand schreeuwen als het Vlaams Belang opmerkt dat het in een hoekje is geduwd, is niet ernstig, dames en heren journalisten.

Peter Logghe

Rechtsweigering

De Vaste Nationale Cultuurpactcommissie (VNC) weigert Vlaams Belang-dossiers te behandelen.

Op 21 april jongstleden discussieerde de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, die moet waken over de goede uitvoering van de cultuurpactwet, over een voorstel om klachten van het Vlaams Belang op een andere manier te behandelen dan de andere klachten. Het cultuurpact bevat belangrijke regels voor de goede verstandhouding tussen overheid en personen of verenigingen inzake cultuurbeleid. Zo mag de overheid geen personen of verenigingen weigeren in het voeren van hun cultuurbeleid op basis van filosofische of ideologische redenen. Dit geldt zowel bij het gebruiken van gebouwen en infrastructuur, als bij het toekennen van subsidies. Op die manier staat de cultuursector voor iedereen open en is het cultuurbeleid gedemocratiseerd.

Artikel 3

De voorzitter van de VNC stelde dat er zich voor de klachten van het Vlaams Belang een probleem voordeed 'inzake de toetsing van de ontvankelijkheid naar indiener aan de bepalingen van artikel 3 van de cultuurpactwet'. Dit artikel bepaalt dat gebruikers aanspraak kunnen maken op de bepalingen van de cultuurpactwet, op voorwaarde dat zij de principes en de regels van de democratie aanvaarden en naleven.

De Vaste Nationale Cultuurpactcommissie heeft het standpunt, zoals verwoord in de ontwerpnotulen van het bureau van de VNC van 8 maart 2008, bevestigd. Op de leden van het Vlaams Belang na, die tegen stemden, keurde de voltallige Commissie het volgende standpunt goed: *"De behandeling van dossiers uitgaande van het Vlaams Belang wordt in beraad gehouden, totdat de Raad van State in het dossier van de partijfinanciering van het Vlaams Belang beslist zal hebben, of totdat er een ander vonnis/arrest met kracht van gewijsde in deze problematiek voorhanden is."* Om zich in te dekken, stelt men dat dit

een maatregel is met algemene draagkracht die desgevallend ook in andere dossiers kan aangewend worden. Het is echter duidelijk dat deze maatregel in de praktijk enkel maar van toepassing zal zijn op partijen waar de Fransen in de Cultuurpactcommissie een probleem mee hebben.

De Vlaams Belang-leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie hebben zich fel tegen deze beslissing verzet en wezen erop dat het anders behandelen van klagers naargelang

hun ideologische of politieke overtuiging een overtreding is van de antidiscriminatiewet. Bovendien heeft het Vlaams Belang steeds de regels van de democratie aanvaard en nageleefd. Onze vertegenwoordigers benadrukten dat er geen juridische basis is om artikel 3 van de Cultuurpactwet in te roepen. De hangende procedure bij de Raad van State heeft niets te maken met de werking van de VNC.

De beslissing van de VNC is bovendien in strijd met haar eigen reglementen, die stellen dat men ideologisch niet mag discrimineren. De stelling dat het Vlaams Belang 'de principes en de regels van de democratie niet aanvaardt' is een subjectieve, politieke stelling en is op geen enkel rechtsfeit gebaseerd.

Klacht bij Raad van State

Senator Joris Van Houthem heeft over deze onaanvaardbare praktijken premier Leterme ondervraagd, maar deze stelde dat de Cultuurpactcommissie volkomen onafhankelijk, en dus niet onder het gezag van de eerste minister werkt. Bijgevolg verklaarde hij dat hij zich niet inhoudelijk kon uitspreken over de gehanteerde procedures en de besluitvorming binnen de VNC. Dat een eerste minister zich zelfs niet inhoudelijk wenst uit te spreken over zo'n kwestie is op zijn minst ontgoochelend te noemen!

Het Vlaams Belang zal de beslissing van de VNC, die neerkomt op rechtsweigering, dan ook aanvechten voor de Raad van State. De VNC is immers geen speelgoedje in handen van politieke partijen, die ook dit instrument misbruiken voor puur partijpolitieke doeleinden.

Barbara Bonte
Paul Puttemans

Een drug te ver

Tien jaar geleden werd het startschot gegeven voor het gedoogbeleid ten aanzien van 'soft'drugs. Het resultaat is ronduit dramatisch.

Het begon in 1998, toen de CD&V-ministers Stefaan De Clerck en Tony van Parys via een omzendbrief aan de parketten lieten weten dat aan het bezit van 'soft'drugs de "allerlaagste vervolgingsprioriteit" moest gegeven worden. Samengevat kwam deze richtlijn erop neer dat het bezit en gebruik van drugs in theorie strafbaar bleef, maar in de praktijk niet meer zou bestraft worden. Het betekende het begin van een feitelijk gedoogbeleid dat even later onder Verhofstadt I werd veralgemeend en geformaliseerd.

Steeds meer, steeds jonger

Het duurde niet lang vooraleer degenen die er voor waarschuwden dat zo'n gedoogbeleid de problemen niet oplost, maar ze integendeel nog vergroot, in hun gelijk bevestigd werden. De 'wietwet' heeft duidelijk drempelverlagend gewerkt. Enkele weken geleden nog stelde Peer van der Kreeft van het Gentse hulpverleningscentrum 'De Sleutel' het als volgt: "Steeds meer 13-, 14-, 16-jarigen vragen hulp. Daarnaast zien we ook dat er op lagere leeftijd voor het eerst cannabis wordt gebruikt. De gemiddelde leeftijd waarop jongeren tegenwoordig met cannabis beginnen ligt iets boven de veertien jaar, maar de probleemjonge-

ren in de hulpverlening beginnen er vaak nog iets vroeger aan" (*De Morgen*, 08.04.2008).

Steeds meer jongeren geraken op steeds jongere leeftijd aan de drugs. De cijfers spreken sinds enkele jaren duidelijke taal, en dat deed onlangs ook Mireille Vergucht, woordvoester van het Vlaams Platform tegen Drugs: "Het (cannabisgebruik) is een probleem dat almaar groter wordt. Het gedoogbeleid is een slecht signaal naar de jeugd. Men denkt dat het mag. Het gevolg is dat men gaat proberen. Binnen de kortste keren kan men niet meer zonder" (*Het Belang van Limburg*, 10.04.2008). Dat cannabis niet verslavend en eigenlijk 'onschuldig' zou zijn, zoals jarenlang door voorstanders van het gedoogbeleid werd gepredikt, durft vandaag niemand nog openlijk verkondigen. Het is dan ook gevaarlijke onzin, die ondertussen in tal van wetenschappelijke studies en medische rapporten onderuit werd gehaald. Verder in het interview wijst Vergucht er nog op dat het gedoogbeleid ten aanzien van cannabis ook voor gevolg heeft gehad dat "men zich steeds soepeler opstelt ten overstaan van xtc, coke en heroïne." "Een heel schadelijke evolutie", aldus nog de woordvoester van het Vlaams Platform tegen Drugs.

Crimineel

Ondertussen blijkt ook de druggerelateerde criminaliteit een steeds groter probleem te worden. Waar het gedoogbeleid destijds nog verdedigd werd als een middel om de illegale drughandel terug te dringen en te beletten dat jongeren in de criminaliteit 'geduwd' werden, moet men tien jaar later vaststellen dat deze politiek ook op dit vlak een fiasco is.

Behalve de drugdealers die zich in de handen wrijven omdat nu nog meer vuile poen kan verdiend worden, heeft het gedoogbeleid dus niemand geholpen.

Van CD&V, die tijdens de verkiezingscampagne fel van leer trok tegen het paarse drugbeleid – dat ze weliswaar zelf in de steigers had gezet – hebben we ondertussen niets meer gehoord. Weinig verbazend uiteraard, vermits het rampzalige gedoogbeleid onder Letterme I onverkort gehandhaafd blijft. Kortom, ook op dit vlak komt CD&V geenszins tegemoet aan de grote verwachtingen die ze een jaar geleden had gecreëerd.

Dirk De Smedt

Scheeftrekkingen

In België is er geen probleem te bedenken of er zit wel een communautair kantje aan vast.

Het lijkt een cliché, maar het is er geen. Dit stellen we bijna dagelijks in de Belgische parlementen vast, of het nu gaat om justitie, bedrijfsleven of zelfs en zeker de sociale sector. Nu is alles wat de sociale sector en vooral de gezondheidszorg betreft, aan enorme bewegingen onderhevig. De vergrijzing, de toenemende kost van opname in ziekenhuizen. Onlangs moesten de ouderen onder ons het bijvoorbeeld meemaken dat hun private hospitalisatieverzekeringen in één klap fors duurder werden. Sommige leeftijdsgroepen moeten voor dezelfde dekkingvoorwaarden van voorheen het dubbele of driedubbele van de premie neerleggen. Een reden voor onze fractie om van ons te laten horen in het halfroond.

De forse verhoging van de hospitalisatieverzekeringen is er natuurlijk – en misschien vooral – gekomen omdat de federale overheid een steeds groter aandeel van de medische factuur naar de burger doorschuift, die het op zijn beurt aan zijn verzekeraar voorlegt. Gemiddeld betaalt elke burger minstens 27% van de gezondheidsfactuur zelf.

Numerus clausus

Elke lezer van dit maandblad weet ondertussen dat het Vlaams Belang al jarenlang ijvert voor een eigen Vlaamse sociale zekerheid, en dus voor een eigen gezondheidsbeleid. Een noodzakelijke stap om veroudering van onze eigen Vlaamse bevolking te financieren. Dit zou de factuur in elk geval een aardig stuk draaglijker maken. Vlaanderen is er trouwens klaar voor, alleen de politieke wil ontbreekt.

Maar ook op het vlak van de toelating van geneesheren tot het ambt en dus de numerus clausus zijn er fundamentele verschillen tussen Vlaanderen en Wallonië. U weet dat Vlaanderen het aantal geneesheren al sinds 1998 door een ingangsexamen beperkt, waardoor Vlaanderen op tijd heeft ingespeeld op een 'verzadiging' van de markt. "Wallonië heeft meer tijd verspild, en greep dus niet op tijd in. Pas in 2003 werd een extra examen na de eerste kandi-

datuur ingevoerd", aldus minister van Volksgezondheid Onkelinx in een antwoord op een tussenkomst van collega Bultinck. Daardoor heeft Wallonië nu nog steeds een overschot van ongeveer 700 artsen (tegen Vlaanderen ongeveer 400).

dit met een koninklijk besluit en dacht misschien dat onze wakkere parlementsleden het niet zouden opmerken. Op die manier wilde ze het teveel aan Franstalige artsen (700!) snelsnel de kans bieden om zich vooralsnog te plaatsen. Samen met collega's van an-

Vlaanderen is klaar voor een eigen gezondheidsbeleid.

Het politieke mechanisme kennen we onderhand wel. Als Wallonië iets moet hebben, 'ontstaat' er plots, bijna vanuit het niets, een politieke druk. Of ze handelen 'en stoemelings'. Als Vlaanderen iets opeist, schreeuwen de Franstalige politici keer op keer moord en brand. De Vlamingen 'verkrachten' dan, aldus de Franstaligen, de democratie, en 'schenden de democratische spelregels door hun meerderheid op te leggen'.

Koninklijk besluit

Minister Onkelinx – niet toevallig PS – wilde de quota, die het aantal artsen dat toegang krijgt tot het beroep beperkt tot 700, versoepelen. Ze deed

dere politieke partijen bond Koen Bultinck de kat de bel aan. Verbaast het iemand dat minister Onkelinx vrij doof bleek te zijn aan die kant? Maar ook het Syndicaat van Vlaamse Huisartsen protesteerde (*Metro*, 29.05.2008) en weerlegde de redenering van de minister: "Er is helemaal geen tekort. België heeft na Griekenland het hoogste aantal artsen per duizend inwoners in de Europese Gemeenschap". De communautaire scheeftrekking wordt niet alleen in standgehouden, ze wordt door de schandelijke maatregel van de minister ook nog eens gehonoreerd. En de Vlaming? Die mag blijven dokken.

Peter Logghe

Platte belastingverhoging

Leterme I wou via de programmawet een BTW-bepaling invoeren om de 10% (Vlaamse) registratierechten op bouwgrond te vervangen door 21% (federale) BTW voor bouwgronden die samen worden aangekocht met een nieuwbouwwoning.

Als 'alibi' voor deze onverkapte belastingverhoging verwees de federale regering naar het zogenaamde Breitschneider-arrest van het Europees Hof van Justitie dd. juni 2000. In dit arrest over een fiscaal conflict in Duitsland, wordt gesteld dat gebouwen en de bijbehorende terreinen fiscaal niet van elkaar kunnen gescheiden worden. Dit was echter geen reden om de bewuste BTW-bepaling ook in België in te voeren.

De omstreden BTW-regeling maakt een gemiddelde woning in Vlaanderen bijna 6% duurder. Omdat de gronden in Vlaanderen duurder zijn dan in Wallonië wordt vooral de modale Vlaming hierdoor belast. Bovendien creëert zulke maatregel heel wat

rechtsonzekerheid zoals bijvoorbeeld rond de meeneembaarheid van registratierechten.

Communautaire adder

Reynders heeft het acht jaar oude juridisch precedent gebruikt om de hopeloos achterop hinkende bodemsanering in Wallonië een duwtje in de rug te geven. In tegenstelling tot Vlaanderen, waar het afgelopen decennium fors geïnvesteerd is in de sanering van vervuilde industrieterreinen, de zogenaamde Brown Fields, is daar in Wallonië geen prioriteit van gemaakt. Vele Waalse industrieterreinen liggen er nog vervuild en ongesaneerd bij. Het invoeren van de BTW-maatregel creëert de mogelijkheid dat in Wallonië de BTW kan doorgerekend worden bij de verkoop van de gesaneerde gronden met huizen erop. Op die manier ontstaat een nieuwe transfer van BTW-gelden van Vlaanderen naar Wallonië: de Vlamingen die een huis kopen financieren dan de sanering van de Waalse vervuilde gronden.

Niettegenstaande deze maatregel op de Ministerraad van 6 en 20 maart jl. werd goedgekeurd en niettegenstaande de wettekst is aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State en als dusdanig onder de vorm van een wetsontwerp van de voltallige regering aan het parlement is voorgelegd, begonnen de VLD en de CD&V-N-VAFracties na protest van de oppositiepartijen toch te beseffen tot welke onpopulaire maatregel zij hadden beslist.

Er volgden verklaringen van minister-president Kris Peeters, waarna ook de VLD en de CD&V-N-VAFractie plots hun twijfels uitdrukten over de opportuniteit van deze maatregel. Ondertussen was de bespreking van de programmawet aan de gang in de Kamercommissie voor de Financiën

en de Begroting. De Vlaamse meerderheidspartijen lieten de commissiewerkzaamheden opschorten, waardoor geen stemming kon plaatsvinden over de amendementen van de Vlaams Belang-commissieleden om deze BTW-bepalingen uit de programmawet te schrappen.

Uitstel van executie

Onder druk van de publieke opinie werd een week later, met amendementen van de regering - identiek aan die van het Vlaams Belang - de BTW-bepaling uit het ontwerp van programmawet gehaald. Helaas werd de BTW-regeling niet definitief afgevoerd. Op het overlegcomité van de verschillende overheden werd op 23 april immers beslist om heel de BTW-kwestie door te schuiven naar Europa. Kris Peeters, die zich in het overlegcomité mee engageerde om het advies van de Europese Commissie te implementeren, ziet het uitstel als een Vlaamse overwinning. Vreemd, want de federale regering, Didier Reynders op kop, Yves Leterme als goede tweede, bleef zeggen dat de belastingverhoging er alleen maar gekomen was op vraag van Europa.

Advies aan Europa vragen is bij de duivel te biechten gaan. De kans is immers zeer groot dat Europa op zijn eigen Breitschneider-arrest niet zal terugkomen en aan de federale overheid zal vragen om de nationale BTW-wetgeving in die zin aan te passen. Met de schrapping uit de programmawet is het probleem dan ook naar alle waarschijnlijkheid slechts tijdelijk geneutraliseerd. De vraag aan Europa zal als een boemerang terugkomen. En dan kan de hele koehandel van de compensaties in het kader van het overleg tussen gewesten en gemeenschappen opnieuw beginnen.

Barbara Pas

Volgens Reynders en Leterme kwam de belastingverhoging er op vraag van Europa.

Veilig openbaar vervoer: een recht!

Wanneer het openbaar vervoer als alternatief wordt gepromoot, mag men er van uitgaan dat men zich comfortabel en vooral veilig kan verplaatsen met bussen en trams. Maar daar wringt het schoentje...

De Vlaamse regering stimuleert mensen om meer gebruik te maken van het openbaar vervoer en investeert veel geld in de Vlaamse vervoersmaatschappij De Lijn: 1,253 miljard euro jaarlijks.

Guido De Moor doodgestamp

Het openbaar vervoer wordt in toenemende mate geconfronteerd met overlast. Chauffeurs en passagiers hebben te lijden onder agressief gedrag, beledigingen, bedreigingen en zelfs fysiek geweld. De agressie en het aantal geweldplegingen tegen personeelsleden van De Lijn namen de voorbije 5 jaar met bijna een derde toe. Het meest schrijnende geval was de moord in juni 2006 op Guido De Moor op een bus ter hoogte van het Antwerpse Astridplein. De jonge allochtoon die De Moor doodschot, diende geen dag door te brengen in de gevangenis en kwam er vanaf met een werkstraf van 150 uur.

Een veilig openbaar vervoer moet een recht zijn. Na een door het Vlaams Belang aangevraagd debat in het Vlaams Parlement over lessen die getrokken moesten worden uit de dood van De Moor, voelde de Vlaamse regering zich verplicht maatregelen te nemen. Vlaams minister voor Mobiliteit Van Brempt lanceerde een plan onder de welluidende naam 'veilig op Weg'. In dat plan werden allerlei maatregelen beloofd die het openbaar vervoer veiliger zouden moeten maken. Van Brempt beloofde 750 camera's in bus-

sen en trams. Er zouden ook 150 bijkomende controleurs komen en er was sprake van mogelijk een tweede persoon op bussen en trams.

Talmende regering

Op 1 april 2008 deed er zich een nieuw geval van geweld voor op het Antwerpse openbaar vervoer. Op buslijn 410, van Antwerpen naar Turnhout, begonnen enkele jongeren ruzie te zoeken met een koppel. Een agent in burger, die dapper tussenbeide kwam, werd meteen het ziekenhuis ingeslagen. Op 31 maart werd een buschauffeur van De Lijn ineengeslagen en bespuwd door een passagier en er was ook nog een incident in Denderleeuw. Niet verwonderlijk dat er onder chauffeurs in toenemende mate angst heerst om nog langer 's avonds met de bus te rijden. Naar aanleiding van de vele gevallen van agressie op het openbaar vervoer werd minister Van Brempt onder meer door Filip Dewinter ondervraagd over de stand van zaken met betrekking tot de twee jaar eerder door haar aangekondigde maatregelen. Uit haar antwoord bleek dat van de 750 toegewezen camera's er twee jaar later amper 150 operationeel zijn. De toepassing van het principe van een tweede persoon op het voertuig is bovendien verzand in een proefproject. Voor veiligheid op het openbaar vervoer is er blijkbaar geen geld, voor prestigeprojecten, zoals het doortrekken van tramlijnen, iets waar de bevolking overigens vaak allerminst vragende partij voor is, des te meer.

Veiligheidsproblemen erkennen en aanpakken

Ondertussen doet De Lijn alle moeite van de wereld om de problemen te minimaliseren. Naar aanleiding van de jongste incidenten op het openbaar vervoer verschenen in enkele kranten berichten dat De Lijn haar personeelsleden een spreekverbod oplegt. Het is personeelsleden verboden met de pers te spreken, ze moeten de journalisten doorsturen naar de persverantwoordelijken. De strategie is simpel: we communiceren niet meer over de onveiligheid en dan zal het onveiligheidsgevoel wel vanzelf verdwijnen. Voor het Vlaams Belang is dit totaal onaanvaardbaar.

Om de problemen van onveiligheid op het Antwerpse openbaar vervoer aan te klagen organiseerde het Vlaams Belang op 11 april een protestactie aan het Antwerpse Astridplein, de plaats waar Guido De Moor werd vermoord. Het Vlaams Belang eist een kordate aanpak van de onveiligheid op het openbaar vervoer: ondermeer met een noodknop op elk rijtuig voor rechtstreekse verbinding met de noodhulpcentrale 101, een afgesloten cabine voor alle buschauffeurs, meer toezichters, een strafverzwaring voor geweld gepleegd op het openbaar vervoer en een bus-, tram- en metroverbod voor personen die recidiveren. Een veilig openbaar vervoer is in eerste instantie een kwestie van politieke wil!

Wim Van Osselaer

Over kerken en hoofddoeken

Het Vlaams Belang zette de hoofddoekenkwestie op de politieke agenda om de sluipende islamisering van onze samenleving aan te klagen.

De actualiteit van het probleem wordt onderstreept door de Antwerpse schepen van Cultuur Philip Heylen (CD&V), die kerken wil omvormen tot moskeeën.

Er zijn een tachtigtal kerken in Antwerpen, en dat zijn er volgens CD&V-schepes Heylen te veel. Heylen werkt aan een 'ambitieuze' plan om een deel van de weinig gebruikte kerken af te breken of een nieuwe bestemming te geven. "Waarom zouden we ontwijde kerken van Antwerpen niet ter beschikking stellen van de islam?", zo vraagt hij zich af in een vraaggesprek in *De Morgen* van 10 mei.

Zoals Filip Dewinter, fractieleider van het Vlaams Belang in de Antwerpse gemeenteraad aanstipt, is het er de CD&V vooral om te doen om moslimstemmen binnen te halen. De symboolwaarde van het voorstel is dan ook niemand ontgaan. Fauzaya Talhaoui van SP.A-Vl.pro vindt het "heel goed" dat het debat is ingezet, en voorspelt uitdagend en triomfantelijk dat Filip Dewinter "op termijn bot vangt met zijn strijd tegen de islamisering" (*Gazet van Antwerpen*, 13 mei). Ook Meryem Almaci van 'Groen' vindt het "een heel goed idee, waarvan trouwens ook in Turkije nogal wat voorbeelden te

tiatief van het Vlaams Belang. In het Vlaams Parlement diende Filip Dewinter een voorstel van decreet in om de regeling in te voeren in alle Vlaamse overheidsdiensten. Senator Anke Van dermeersch schreef een wetsvoorstel dat hetzelfde beoogt in federale overheidsdiensten, net zoals de europarlementsleden Philip Claeys, Frank Vanhecke en Koen Dillen de EU-instellingen hoofddoekvrij willen maken.

Vroeger een kerk, later een moskee. Het huidige gebouw stamt uit de zesde eeuw. Eeuwenlang de grootste kerk ter wereld. Nadat het Osmaanse Rijk Istanbul (toen nog Constantinopel) veroverde, ver-

anderde de Aya Sophia in een moskee. Er werden minaretten neergezet en het kruis op de grote koepel werd vervangen door een halve maan.

Anke Van dermeersch

Islamitische kiezers

De CD&V'er vergaloppeert zich - en geen klein beetje - want het is niet aan hem om te beslissen om kerken te sluiten, laat staan af te breken. Bovendien staan er in Antwerpen geen kerken leeg, zoals hij suggereert. Ondanks het dalende kerkbezoek vinden er nog altijd drukbezochte vieringen voor doopsels, communies, huwelijken en begrafenissen plaats. Het is ook nogal raar dat een schepen die onder meer bevoegd is voor het architecturaal patrimonium van de stad, pleit om kerken af te breken.

vinden zijn" (zelfde krant). In Turkije werden inderdaad nogal wat christelijke kerken onder dwang omgevormd tot moskeeën, en wordt het christenen nog steeds zo goed als onmogelijk gemaakt om kerken te bouwen of te renoveren. Mooi voorbeeld...

Hoofddoekenverbod

Ondertussen voert het Vlaams Belang de strijd op om hoofddoeken te verbieden in openbare diensten. In steden als Antwerpen, Gent, Lokeren, Ninove en Lier is dat verbod inmiddels verworven, al of niet rechtstreeks op ini-

tiatief van het Vlaams Belang. In het Vlaams Parlement diende Filip Dewinter een voorstel van decreet in om de regeling in te voeren in alle Vlaamse overheidsdiensten. Senator Anke Van dermeersch schreef een wetsvoorstel dat hetzelfde beoogt in federale overheidsdiensten, net zoals de europarlementsleden Philip Claeys, Frank Vanhecke en Koen Dillen de EU-instellingen hoofddoekvrij willen maken.

Philip Claeys

'Incidenten' en straffeloosheid

De voorbije weken werd nog eens duidelijk dat verschillende buurten in Brussel (zijn) verworpen tot vrijhavens voor criminelen. Een kordate aanpak van de criminaliteit is echter niet in zicht.

Naar aanleiding van een opeenvolgende reeks ernstige criminele feiten – door sommigen steevast ‘incidenten’ genoemd – haalde de toenemende onveiligheid in Brussel heel even het nieuws. Bepaald nieuw is het fenomeen nochtans niet te noemen. Straatroof, inbraken, intimidatie, geweld,... Het zijn sinds enkele jaren geen eenmalige feiten of randverschijnselen meer in onze hoofdstad. Nadat nog maar eens een politiepatrouille was omsingeld en aangevallen (en de daders kort nadien weer op vrije voeten liepen!), noemde Janpiet Callens van de politievakbond Sypol de situatie in sommige Brusselse wijken hopeloos: “Al jaren worden wij met dergelijk geweld geconfronteerd. Maar het wordt doodgezwegen omdat het natuurlijk geen mooi verhaal is: groepen jongeren, bijna allen van allochtone afkomst, die foert zeggen en volgens hun eigen normenstelsel leven” (*De Standaard*, 21.04.2008). Ook anonieme politiebronnen getuigden over de almaar slechter wordende situatie in bepaalde Brusselse wijken en spraken over “toestanden als in Beiroet”.

Te weinig en te laat

Even later raakte dan weer bekend dat niet minder dan vijftien jonge crimine-

len die volgens de jeugdrechter moesten opgesloten worden, in de praktijk vrijuit gingen wegens plaatsgebrek in de gesloten jeugdinstituten. Ook hier gaat het zoals bekend niet bepaald om een eenmalig feit. Zoals het Brusselse parket bij deze gelegenheid nog eens bevestigde, zijn de weekends dat géén minderjarige bandieten moeten worden vrijgelaten immers veeleer de uitzondering. En al evenmin gaat het om een recent probleem: het wordt al minstens tien jaar door de jeugdrechters aangeklaagd. Op die manier is het natuurlijk dweilen met de kraan open. Het spreekt voor zich dat criminele jongeren zich door de feitelijke straffeloosheid nog onaantastbaarder gaan wanen en steeds meer buurten zullen verworpen tot vrijhavens voor criminelen.

Vandeuren ontgoochelt

Ondertussen kondigde CD&V-minister van Justitie, Jo Vandeuren, aan dat er tegen het einde van het jaar een honderdtal extra plaatsen moeten bijkomen. “Een druppel op een hete plaat”, aldus Vlaams Belang-Kamerlid Bart Laeremans. De beloofde extra capaciteit is immers niet alleen veel te weinig om te vermijden dat jonge criminelen in de toekomst opnieuw on-

gestraft op de samenleving zullen worden losgelaten, maar biedt ook niet de minste oplossing voor de komende weken en maanden.

Vandeuren ontgoochelt dus. En dat deed hij ook toen hij in het parlement werd ondervraagd over de reeks ‘incidenten’ in het Brusselse en daarbij – in de beste CVP-traditie – uitblonk in de grootste wolligheid. Zo had hij het over “de uitwassen van een dieperliggend structureel probleem dat terug te voeren is op een verstoord sociaal weefsel, weggevalen cohesie en toenemende frustratie.” Er volgde nog een pleidooi voor “een globale aanpak waarbij iedereen zijn verantwoordelijkheid opneemt” (sociale organisaties, buurtorganisaties, ‘maatschappelijk opbouwwerk’, ouderverenigingen, straathoekwerkers...) en uiteraard wordt het ook tijd dat “iedereen met iedereen gaat praten.”

Over de dieperliggende oorzaken van de criminaliteit kan ongetwijfeld nog jaren ‘gepraat’ en gediscussieerd worden. Eén zaak kan in ieder geval niet langer ter discussie staan: de onveiligheid in onze straten moet nú een halt worden toegeroepen.

Dirk De Smedt

Onder het motto 'Vlaamse zekerheid' hield het Vlaams Belang in Antwerpen, op een steenworp van de socialistische viering, zijn jaarlijkse 1 mei-manifestatie.

De viering ging van start met een bloemenhulde aan het standbeeld van Hendrik Conscience. Nadien volgden toespraken van Filip Dewinter, Marie-Rose Morel en Bruno Valkeniers. De sprekers hadden vanzelfsprekend uitgebreid aandacht voor de politieke actualiteit en haalden uit naar de woordbrekers van CD&V en de kruiperige houding van de Vlaamse meerderheidspartijen ten aanzien van het Belgische establishment.

Filip Dewinter heette de 1.500 aanwezigen welkom in de Scheldestad en maakte onmiddellijk de unieke positie

van het Vlaams Belang in het politieke landschap duidelijk: "niet socialistisch of liberaal, maar Vlaams-nationaal." Volgens Dewinter gedragen de liberalen, die zich voorstander tonen van een nieuwe economische immigratiegolf, zich als moderne slavenhandelaars: "Zij zijn niet bezorgd om de belangen van de eigen laaggeschoolde arbeiders en werklozen; ze zijn zelfs niet bezorgd om de belangen van de illegalen en de immigranten. Zij zijn vooral bezorgd om de financiële belangen van het grootkapitaal."

De 1 mei-viering was tevens de feitelijke start van de grootscheepse VL-campagne. De uitspraak van Dewinter dat 'VL' niet alleen staat voor Vlaanderen, maar ook voor 'Verdwijnt Leterme' leverde een daverend applaus op.

Robin Hood

Marie-Rose Morel, Vlaams parlamentslid en coördinator van de vakbondscel van het Vlaams Belang, haalde scherp uit naar de drie kleurvakbonden en beloofde de aanwezigen dat onze partij alle juridische en politieke middelen zal blijven inzetten tegen het monopolie van de traditionele vakbonden bij sociale verkiezingen. De volgehouden actie van het Vlaams Belang werpt trouwens zijn eerste vruchten af: "Sinds enkele weken is het strafbaar om niet-vakbondsleden minder premies en bonussen uit te betalen dan wel-vakbondsleden. Het is de verdienste van het Vlaams Belang dat voortaan jaarlijks meer dan 10 miljoen euro niet meer naar de zwarte kassen van de vakbonden zal vloeien, maar uitbe-

taald zal worden aan de werknemers". Morel vergeleek de kleurvakbonden met de sheriff van Nottingham, terwijl het Vlaams Belang de rebelse Robin Hood is die het geld teruggeeft aan de bestolen werknemers.

Vlaamse strijd, sociale strijd

"Wij zijn vandaag de enige echte volkspartij, de enige houvast voor de eerlijke en hardwerkende Vlamingen die de eindjes maar met moeite aan elkaar kunnen knopen," stelde partijvoorzitter Bruno Valkeniers. Volgens Valkeniers heeft het Vlaams Belang meer dan de andere partijen het recht en de plicht om op 1 mei te manifeste-

ren. "De Vlaamse beweging was en is nog steeds een sociale beweging. Een oprechte sociale bekommernis om ons eigen volk, maar evengoed om andere volkeren, is eigen aan onze partij. Vlaamsgezinde socialisten zijn vandaag helaas nog slechts op één hand te tellen. De SPA daarentegen heeft het oude kiespubliek al lang ingeruild voor dat van de allochtonen en de welstellende kaviaarsocialisten."

Zoals de Amerikaanse economen Allesina en Spolaore reeds bewezen, zijn

nomische troeven van Vlaanderen op: "Ons onderwijs dat tot de wereldtop behoort, onze know-how en ons arbeids-ethos, onze efficiënte KMO-structuur, onze kwaliteitsvolle en wereldwijd gerespecteerde diensten, onze zeehavens en ons uitgebreid wegennet: het zijn stuk voor stuk onmiskenbare troeven. Het is zowaar een wonder dat de Vlamingen al deze troeven op een zo kleine oppervlakte hebben tot stand gebracht en op elkaar hebben afgestemd. Dit moeten we koesteren en verder uitbouwen." Om dat te kunnen

kleine economieën doorgaans welvarender dan grote, aldus Valkeniers. "Kleine staten, in tegenstelling tot wat links ons wil doen geloven, staan dicht bij de bevolking en werken dus gemeenschapsbevorderend en solidariteitsbevorderend. Kleine homogene staten zijn bovendien creatiever, competitiever en worden meestal beter bestuurd." Ten behoeve van de aanwezigen lijstte de partijvoorzitter de eco-

doen, moet Vlaanderen eindelijk op eigen benen staan. De Vlaams Belang-voorzitter stelde dat de Vlamingen hun onafhankelijkheid niet alleen verdienen, maar ook broodnodig hebben: "Meer loon, minder belastingen, meer pensioen, minder zinloze uitgaven: het is gewoon een kwestie van meer Vlaanderen!"

Tom Van Den Troost

Van kwaad naar erger

Eind april pakte de regering uit met haar immigratienota.

Alhoewel ondertussen voor iedereen duidelijk is dat dit land de vorige immigratiegolf nog steeds niet verwerkt heeft, gaan reeds enkele jaren stemmen op om af te stappen van de officiële immigratiestop en werk te maken van een politiek van 'economische immigratie'. Sinds het aantreden van Le terme vormt dit pleidooi voor nieuwe gastarbeid ook een officieel onderdeel van de regeringspolitiek: het principe werd ingeschreven in het regeerakkoord en eind april kwam VLD-minister voor Asiel en Migratie, Annemie

Turtelboom, er uitvoerig op terug in haar beleidsnota.

Extra toegangspoort

Een van de klassieke argumenten voor het op gang brengen van een nieuwe immigratiegolf, die we ook van Turtelboom te horen kregen, luidt dat een versoepeling van de regels voor legale, 'economische' immigratie de illegale

immigratiestroom zal afremmen. Dat uitgerekend deze regering zich van dit argument bedient, is in ieder geval kras. Het is immers net deze regering die met een nieuwe massale regularisatieronde illegaal verblijf wil belonen, hetgeen zonder twijfel een nieuwe stroom illegalen naar dit land

op gang zal brengen (zie kader). Bovendien is de theorie van Turtelboom niet alleen volstrekt onbewezen, maar wordt ze door de praktijk tegengesproken. In *De Standaard* (05.05.2008) vroeg ook de linkse publicist en mo-

"Wie denkt de migratiedruk te verminderen door wat selectieve economische migratie toe te laten, strooit zand in de ogen."

raalfilosoof Patrick Loobuyck zich af of de minister haar argument zelf wel ernstig neemt. Hij verwijst in dit verband naar de ervaring in een klassiek immigratieland als de Verenigde Staten: "Het is duidelijk dat landen met een actief beleid inzake economische immigratie niet van het euvel van ongewenste immigratie verlost zijn. Waarom zouden de VS anders een muur laten bouwen op de grens met Mexico? De VS hebben in veel opzichten een liberaal immigratiebeleid, maar dit verandert niets aan de migratiedruk vanuit Mexico." De bewering dat de problematiek van de illegale immigratie kan worden opgelost door de poorten open te zetten voor economische immigratie, raakt dan ook kant noch wal. Of om het nogmaals met de woorden van Loobuyck te zeggen: "De arbeidsimmigratie waarvan sprake zal gewoon een extra toegangspoort vormen, maar zal de andere immigratiekanalen niet ontlasten. Wie denkt de migratiedruk te verminderen door wat selectieve economische migratie toe te laten, strooit zand in de ogen."

Vingeroefeningnota

Zand in de ogen strooien, doet deze regering ook wanneer zij probeert haar pleidooi voor nieuwe gastarbeid met cijfers te onderbouwen. Zo zou volgens de 'vingeroefeningnota' van Turtelboom een geïmmigreerd gezin met twee kinderen en twee werkende ou-

500.000
werklozen

waarom dan
gastarbeiders?

kies

VLAAMS BLOK

Van 1994: Patrick Loobuyck, Patrick Loobuyck 2008

Een affiche uit de oude doos. Anno 2008 actueler dan ooit

ders, het land netto 23.000 euro opleveren. Het minste dat hierop kan gezegd worden, is dat de VLD-minister uitgaat van wel erg optimistische inschattingen en geen rekening houdt met andere en meer realistische scenario's zoals de immigratie van gezinnen met méér dan twee kinderen en slechts één werkende ouder. Over (de kostprijs van) de volgmigratie die sowieso zal gepaard gaan met het toelaten van nieuwe gastarbeiders wordt 'uiteraard' evenmin met een woord gerept. Al evenmin verbazend is dat Turtelboom zedig zwijgt over buitenlandse studies die ernstige vraagtekens plaatsen bij de veel bezongen 'economische voordelen' die nieuwe gastarbeid zouden opleveren. Het meest recente in die rij is het rapport van het Britse Hogerhuis, waarin gesteld wordt dat immigratie als 'snelle oplossing' om openstaande vacatures op te vullen misschien een goede zaak is voor bepaalde werkgevers, maar niet voor de economie in haar geheel. "De conclusies van de Britse parlementsleden gaan dus in tegen de plannen van de Belgische regering om via economische immigratie knelpuntvacatures ingevuld te krijgen", aldus *De Tijd* (24.04.2008).

"Over de kostprijs van de volgmigratie die sowieso zal gepaard gaan met het toelaten van nieuwe gastarbeiders wordt uiteraard evenmin met een woord gerept."

Les niet geleerd

Een laatste en fundamentele kritiek is uiteraard dat een fenomeen als immigratie door partijen als de VLD en LDD, daarin stilaan gevolgd door CD&V, enkel door de economische bril wordt bekeken. Zelfs als hun 'economische argumenten' al zouden kloppen – wat zeker niet het geval is – blijft de kernvraag of we bereid zijn de prijs te betalen die hoe dan ook aan een nieuwe immigratiegolf verbonden is. En dan

Tweede massale 'regularisatie'

Men herinnert zich dat tijdens de regeringen-Verhofstadt meer dan honderdduizend illegale vreemdelingen werden 'geregulariseerd'. Welnu, de regering-Leterme gaat dezelfde weg op.

Regulariseren betekent dat de illegale vreemdeling een verblijfsvergunning krijgt en na enkele jaren zelfs *Nouveau Belge* kan worden (genaturaliseerd wordt). Niet zelden bewezen de illegalen hun "duurzaam verblijf" in dit land dankzij de aankoop van vervalste documenten en dito doktersbewijzen (van allochtone dokters), maar dat kon de leden van de regularisatiecommissies onder Verhofstadt niet deren. Deze zaten volgestouwd met linksen en extreem-linksen uit de PS/SPA en de derdewereld-NGO's. Enkele Vlaamse leden van voornoemde commissies namen toen zelfs ontslag uit protest tegen die veel te lakse gang van zaken.

Wie hoopte dat Yves Leterme hieruit lessen getrokken heeft, is van een goed jaar. Reeds in april werd in de pers nochtans onthuld hoe ook de tweede massale regularisatie opnieuw misbruikt wordt door 'mensen zonder papieren'. Van CD&V-NVA en Open (!) VLD mogen de illegale vreemdelingen immers hier blijven als ze "uitzicht hebben op werk of de mogelijkheid hebben om in het eigen levensonderhoud te voorzien" (blz. 36 van het regeerakkoord). Zoals te verwachten is opnieuw een forse handel in valse documenten ontstaan: deze keer zijn het werkgevers (of zogeheten werkgevers) die fictieve arbeidscontracten verkopen aan illegalen zodat deze zich kunnen laten regulariseren. Een andere optie blijkt er in te bestaan dat de illegaal gratis werkt in ruil voor het vals contract. Feit is dat veel van die contracten plots zullen ophouden te bestaan van zodra de illegaal zijn regularisatie kreeg, de vreemdeling wordt dan door de 'werkgever' zogenaamd ontslagen 'wegens niet geschikt'. Dat vinden betrokkenen natuurlijk niet erg: als ze ondertussen zijn geregulariseerd, gaan de poorten van ons OCMW voor hen open en op korte termijn wenkt zelfs het staatsburgerschap van dit land van melk en honing. Dat gaat ons in de komende jaren nog eens tientallen miljoenen extra kosten, bovenop de adering die wij nog altijd ondergaan na de honderdduizend regularisaties onder Verhofstadt. Als u zich afvraagt waarom de belastingdruk in België zo hoog ligt, hebt u hier alvast een deel van de verklaring.

Filip De Man
Volksvertegenwoordiger

hebben we het voor alle duidelijkheid niet alleen over het financiële prijskaartje, maar in de eerste plaats over de maatschappelijke kostprijs die – zoals de ervaring ons heeft geleerd – wel eens hoog kan oplopen.

Sommigen hebben echter nog steeds geen lessen geleerd uit de fouten die in de jaren zestig en zeventig van de vorige eeuw werden gemaakt en wil-

len de immigratiepoorten nog verder openzetten. Ook wat de immigratiepolitiek betreft, is onder Leterme I van een breuk met 'paars' dus geen sprake. Integendeel, het gaat van kwaad naar erger.

Dirk De Smedt

(Anti-)Vlaams decreet

Ook de Vlaamse regering wil immigratie- en islamcritici de mond snoeren.

België kent verschillende wetgevingen die tot doel hebben immigratie- en islamcritici de mond te snoeren. Er is de antiracismewet van 30 juli 1981 die reeds verschillende keren werd aangepast om het Vlaams Blok/Belang te kunnen laten veroordelen. Er is de zogenaamde droogleggingswet van 17 februari 2005 op basis waarvan het regime tracht de dotatie van onze partij af te nemen. Er is ook de antidiscriminatiewet van 10 mei 2007 die vermeende discriminatie wil beteugelen.

En ook de Vlaamse regering voelt zich nu dus geroepen om een wetgeving in het leven te roepen op grond waarvan discriminatie en aanzetten tot discriminatie gesanctioneerd kunnen worden. Er waren immers twijfels in welke mate de federale antidiscriminatiewet van toepassing is op Vlaamse bevoegdheden zoals cultuur, onderwijs, gezondheidszorg, sociale huisvesting, enz. Op 28 februari 2008 diende de Vlaamse regering een ontwerp van antidiscriminatiedecreet in het Vlaams Parlement in, voluit genoemd: "Ontwerp van decreet houdende een kader voor het Vlaamse gelijkheids- en gelijkebehandelingsbeleid".

Het ontwerp van decreet voorziet ondermeer een verbod van directe discriminatie, indirecte discriminatie (een ogenschijnlijk neutrale bepaling die toch discrimineert!), opdracht geven tot discriminatie en aanzetten tot

discrimineren, wanneer dit gebeurt op grond van één of meer beschermde kenmerken. Deze zijn: geslacht, leeftijd, seksuele geaardheid, burgerlijke staat, geboorte, vermogen, geloof of levensbeschouwing, politieke overtuiging, taal, gezondheidstoestand, handicap, fysieke of genetische eigenschap, sociale positie, nationaliteit, zogenaamd ras, huidskleur en afkomst of nationale of etnische afstamming.

Heksenjacht

Wie beschuldigd wordt van discriminatie hangt een heel arsenaal van repressieve maatregelen boven het hoofd. Het ontwerp van decreet legt een omgekeerde bewijslast vast: de persoon die beschuldigd wordt van discriminatie wordt geacht schuldig te zijn, tenzij hij zelf het tegendeel bewijst. Hij kan worden veroordeeld tot schadevergoeding, waarbij het zogenaamde slachtoffer zijn schade zelfs niet moet bewijzen. Het decreet geeft het slachtoffer namelijk de keuze tussen de vergoeding van de werkelijke schade en een forfaitaire schadevergoeding. De beschuldigde moet op eigen kosten procederen, het slachtoffer wordt bijgestaan door allerlei met belastingsgeld gefinancierde organen en belangenverenigingen. De rechter kan zelfs beslissen dat de veroordeelde het vonnis op eigen kosten moet laten publiceren in de media, een vorm van publieke schandpaal die zelfs niet bestaat

voor pedofielen en moordenaars. Het nieuwe gelijkheidsdecreet richt zijn pijlen echter in het bijzonder op mensen en organisaties die niet politiekcorrecte meningen verkondigen. Terwijl discriminatie enkel burgerlijk gesanctioneerd wordt, wordt 'aanzetten tot discriminatie' ook strafrechtelijk gesanctioneerd met boetes en gevangenisstraffen tot een jaar.

Pleiten voor bescherming van eigen identiteit strafbaar?

Ook het criterium nationaliteit wordt in het decreet opgenomen als 'beschermde kenmerk'. Nochtans is het doel van de nationaliteit net te discrimineren, een verscheiden behandeling in het leven te roepen. Wat is het nut anders van het staatsburgerschap? Nationaliteit en het toekennen van voordelen op basis ervan maakt het onderwerp uit van het politiek debat. Legitieme stellingnamen als het voorbehouden van de sociale huisvesting voor Belgen, de niet-toelating van vreemdelingen tot het openbaar ambt, enz. worden door dit decreet echter strafbaar gesteld. Ook het criterium taal wordt vermeld als beschermd kenmerk. Alle voorstellen tot maatregelen voor de bescherming van het Vlaamse karakter van Vlaams-Brabant dreigen mogelijk strafbaar te zijn. Het doet de wenkbrauwen fronsen dat het zogenaamd Vlaamse kartel CD&V-N-VA hieraan zijn medewerking verleent.

Vlaams Belang in het verzet!

Het Vlaams Belang zal dit antidiscriminatiedecreet vanzelfsprekend niet zomaar laten passeren. Het Vlaams Belang wist – gebruik makend van zijn getalsterkte – een hoorzitting af te dwingen over het thema en diende een hele batterij amendementen in, waarin onze voornaamste inhoudelijke bezwaren tegen het decreet verwoord worden. Het Vlaams Belang kondigt bovendien nu reeds aan dat het decreet zal worden aangevochten voor het Grondwettelijke Hof, mocht het ontwerp zonder fundamentele wijzigingen toch worden goedgekeurd door het Vlaams Parlement.

Wim Van Osselaer

Het Vlaams Belang zal dit decreet niet zomaar over zich heen laten gaan.

Een Vlaams-Nederlandse latrelatie

Ook de Nederlandse politicus Geert Wilders stelt vast dat België een puinhoop is en dat de Vlamingen en de Walen elkaar spuugzat zijn.

Wilders pleit voor een referendum over een samengaan van Vlaanderen en Nederland. In afwachting roept hij de Nederlandse minister-president Jan-Peter Balkenende en zijn Vlaamse collega Kris Peeters op om te bekijken wat Vlaanderen en Nederland nu al samen kunnen doen.

De voorbije maanden kwam Wilders vooral in het nieuws met keiharde standpunten over de islam. De man met het gekke kapsel zit nooit om een provocatie verlegen. Het lag dan ook voor de hand dat er negatief zou gereageerd worden op zijn oproep. "De oorsprong en de aard van de oproep maken een officiële reactie van de minister-president niet met een noodzakelijk" liet de woordvoerder van Kris Peeters weten.

Wilders is overigens niet de eerste Nederlander die een samengaan van Vlaanderen en Nederland bepleit. Eerder pleitten de christendemocraat Andries Postma en professor Couwenberg voor een Nederlands-Vlaamse confederatie. Een recente peiling wees uit dat een meerderheid van de Nederlanders dat wel ziet zitten. Een samengaan van Nederland en Vlaanderen herinnert aan het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden dat na de nederlaag van Napoleon werd opgericht. Dit koninkrijk hield vijftien jaar stand. In 1830 ging het ten onder aan het gewelddadig en vanuit Frankrijk gesteund Belgisch separatisme. België werd een onafhankelijke staat, maar dat was het resultaat van een reeks toevalligheden en veel diplomatiek gekonkel. Met een beetje geluk was het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden blijven bestaan. De Vlamingen zouden dan vandaag de kern gevormd hebben van een natie met 26 miljoen inwoners, waarvan 22 miljoen Nederlandstaligen. De Walen zouden

in deze staat samen met de Friezen een minderheid geweest zijn. Brussel zou een Nederlandstalige stad gebleven zijn. Dit is geen loze bewering. De Limburgse hoofdstad Maastricht was in 1830 meer verfranst dan Brussel. Zonder de verfransing van Brussel zouden we ook geen taalproblemen kennen in Vlaams-Brabant of opgezaald zijn met absurde problemen als B-H-V. Er zou geen Vlaamse Beweging nodig geweest zijn, want de doelstellingen van deze beweging waren in het Koninkrijk der Nederlanden de regeringspolitiek.

Geert Wilders

De oprichting van België was een ramp voor Vlaanderen. De schade op economisch vlak valt niet te berekenen. Op taalkundig vlak moest de Vlaamse Beweging honderd jaar strijd leveren om met de taalwetten van 1921

en 1932 te bereiken wat onder Willem I reeds bereikt was: de erkenning van Vlaanderen als ééntalig Nederlands gebied.

Helaas hebben de Vlamingen in hun strijd nooit op enige noemenswaardige steun vanuit Nederland mogen rekenen. In 1830 was de overgrote meerderheid van de Hollanders blij om van die 'lastige en ondankbare Belgen' verlost te zijn. Er werd geen onderscheid gemaakt tussen Vlamingen of Walen. De Vlamingen zouden de Nederlanders leren kennen als mensen met een uitgesproken mening over zowat alle problemen in deze wereld, behalve over Vlaanderen en de strijd van de Vlamingen.

Ondertussen zijn Vlamingen en Nederlanders geëvolueerd tot 'twee volkeren gescheiden door dezelfde taal'. Welke toekomst hebben ze in het Europa van de 21ste eeuw? We mogen niet naïef zijn. De discussies over de Westerschelde en de IJzeren Rijn leren ons

dat Vlaanderen en Nederland niet altijd dezelfde belangen hebben. Vlaanderen wil niet opgaan in Nederland, zoveel is duidelijk. Zelfs een federatie van Vlaanderen en Nederland zou wellicht ongemakkelijk en onwerkbaar zijn. De Belgische, Tsjechoslovaakse en Servisch-Montenegrijnse voorbeel-

den leren ons dat federalisme-met-twee niet werkt. Al moet ik toegeven dat het leuk zou zijn om een koningshuis te hebben waar prins en prinsessen werken voor de kost en accentloos Nederlands spreken.

Nederland en Vlaanderen hebben toekomst als afzonderlijke, maar op elkaar afgestemde staten. Noem het een staatkundige LAT (*Living Apart Together*)-relatie. Vlaanderen kan nooit een volwaardige en de bevoorrechte partner van Nederland worden indien het een Belgische regio blijft. Zolang België bestaat, zal het een hinderpaal zijn voor elke Nederlands-Vlaamse toenadering. Dat bewijst het mislukte Benelux-experiment. Vlaanderen moet eerst een onafhankelijke staat worden.

Karim Van Overmeire

Rechts wint

Silvio Berlusconi wordt opnieuw premier van Italië.

Hij is eenenzeventig, heeft vijf kinderen, is eigenaar van drie televisiestations, is zopas ontroond als rijkste man van Italië, maar zou zich nog altijd kunnen permitteren van een verdiende rust te genieten in zijn paleis van Porto Cervo. Maar macht is een veel grotere drug dan rijkdom. Deze keer zit hij voor vier jaar in het zadel. De overwinning van zijn *Volk voor de vrijheid* (PDL) is overweldigend. Zowel in de Senaat als in de Kamer van Volksvertegenwoordigers beschikken de rechtse partijen over een ruime meerderheid. Met een beetje geluk slaagt dit nieuwe Kabinet-Berlusconi erin de meest stabiele regering uit de geschiedenis van het naoorlogse Italië te vormen. Het is een mooie wraak voor de in heel de Europese pers verguisde zakenman.

Succes voor de Lega

De Italiaanse communisten van Fausto Bertinotti oogsten wat ze gezaaid hebben. De Italiaanse kiezers waren hun voortdurende chantage en opbod beu. Ze verdwijnen uit het Parlement. Bertinotti was Kamervoorzitter sinds 2006, maar uitte vanaf 2007 zware kritiek op de regering Prodi, zonder daar evenwel conclusies aan te verbinden. Voor de verkiezingen van 13 en 14 april jongstleden bundelden de *Partito di rifondazione comunista*, de *Partito dei comunisti italiani*, de Groenen en de *Sinistra democratica* zich in een kartel. Maar ze haalden de kiesdrempel niet. Van die verdeeldheid tussen extreem links en Prodi's gedoodverfde opvolger Walter Veltroni is de centrumlinkse *Partito democratico* het slachtoffer geworden.

Het Italiaanse volk wil een andere politiek. Dat blijkt vooral uit het succes van de separatistische *Lega Nord* die voor de grote verrassing heeft gezorgd. Met scores van boven de 25% in talloze grote en middelgrote steden van Noord-Italië is de *Lega Nord* dé overwinnaar van deze verkiezingen. De partij behaalde 25 zetels in de Senaat en 60 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Ze mag vier ministers afvaardigen in het nieuwe kabinet. Roberto Maroni, die al eens minister was

in de eerste regering Berlusconi, krijgt de post van Binnenlandse Zaken. Roberto Calderoli, in 1994 verantwoordelijk voor Institutionele Hervormingen, krijgt vandaag de post van Institutionele Vereenvoudiging.

"De val van het Romeinse Rijk"

Calderoli vertegenwoordigt de harde strekking binnen de *Lega Nord*. Over immigranten deed hij jaren geleden volgende dubieuze uitspraken: "Dat ze

tijdens de gemeenteraadsverkiezingen die volgden op de parlementsverkiezingen. In Rome zat de charismatische Francesco Rutelli zagezegd vast op zijn burgemeestersstoel. Maar vreemdelingencriminaliteit en dan vooral een aantal gevallen van stuitende agressie door Roma-zigeuners domineerden de campagne. Gianni Alemanno, de schoonzoon van Pino Rauti, een van de historische leiders van de neofascistische MSI, wist daar ten volle van te profiteren. Alemanno is

terugkeren naar de woestijn om met hun kamelen te praten of naar de jungle met de apen, maar hier in Italië doen en spreken wij zoals thuis." Of nog: "Een beschaafd land mag geen stemrecht aan bingo-bongo's geven die voor enkele jaren nog in de bomen zaten." In Italië word je minister. In België verbiedt men een partij voor duizend keer minder. (Het is gewoon een feitelijke vaststelling. Benieuwd welke ontvangst ze die man gaan geven in de Europese Ministerraad. We wachten op Louis Michel om ons te verbieden nog langer het *Forum romanum* en de Sint-Pieters-basiliek te bezoeken.)

De verkiezingen draaiden groten-deels rond het thema van de onveiligheid. Meer nog dan in de bastions van de *Lega Nord* werd dit geïllustreerd

vice-voorzitter van *Alleanza nazionale*, de partij van huidig Kamervoorzitter Gianfranco Fini, en kreeg tijdens de campagne de steun van alle rechtse partijen. Hij slaagde er op enkele maanden tijd in een achterstand van meer dan 20% in de peilingen weg te werken. Zijn overwinning betekende de "val van het Romeinse Rijk" titelde het centrumlinkse weekblad *L'Espresso* pathetisch na zijn onverwachte triomf. Alemanno wil van de Italiaanse hoofdstad opnieuw een veilige en propere stad maken. Rutelli, die zich graag liet zien in het gezelschap van de mondaine bourgeoisie, heeft op dat vlak volledig gefaald. Zoals de linkerszijde in heel Italië faalde en daar nu voor is afgestraft.

Koen Dillen

Kleur Vlaanderen geel en zwart !

'VL' wordt het symbool waarmee het Vlaams Belang in aanloop naar de Vlaamse en Europese verkiezingen een jaar lang campagne zal voeren.

"VL staat in de eerste plaats voor Vlaanderen en voor de onafhankelijkheidsgedachte die het Vlaams Belang uitdraagt," zo maakten partijvoorzitter Bruno Valkeniers en fractieleider Filip Dewinter duidelijk. "Meer dan ooit wil het Vlaams Belang het onafhankelijke Vlaanderen als alternatief naar voor

schuiven voor het communautaire geklungel van de traditionele partijen in het algemeen, en de woordbreuk en van CD&V/N-VA in het bijzonder. VL symboliseert niet enkel een vrij Vlaanderen, maar VL staat ook voor veiligheid, leefbaarheid en identiteit."

Ieder gezin een gratis Leeuwenvlag

Als eerste grootschalige actie organiseert het Vlaams Belang de gratis verspreiding van maar liefst 300.000 Vlaamse Leeuwenvlaggen. Reeds 60.000 gezinnen of personen hebben ondertussen Leeuwenvlaggen aangevraagd. Via deze bestellingen gingen tevens 300.000 gadgets (VL-balpennen, VL-sleutelhangers, VL-zelfklevers en VL-ritssluitingen) de deur uit. Via colportage op markten en braderijen worden momenteel nogmaals 200.000 Vlaamse Leeuwenvlaggen verdeeld.

In de aanloop naar 11 juli zullen we liefst 2,4 miljoen VL-zelfklevers uitdelen. Vanaf januari 2009 zal in heel Vlaanderen driewekelijks een VL-campagnekrant worden verdeeld. Het Vlaams Belang wil Vlaanderen geel en zwart doen kleuren!

www.vlaamsbelang.org • vl@vlaamsbelang.org

Léon Degrelle en de Waalse collaboratie

Decennialang werden Léon Degrelle en de Waalse collaboratie uit het collectieve geheugen gewist. Het ongenueanceerde beeld van ‘incivieke’ Vlamingen en Walen die trouw zijn aan België was goud waard in de politiek.

Léon Degrelle aan het front.

Het moet een unicum zijn in de wereld. In 2001 – meer dan 55 jaar na het einde van Wereldoorlog II – viel er in ons land nog een slachtoffer... Vlaams minister Johan Sauwens (CD&V) sneuvelde nadat hij zich – van geen kwaad bewust – liet zien op een verjaardagsfeestje van het Sint-Maartensfonds, een vereniging van Vlaamse oud-oostfrontstrijders. Wallonië schreeuwde moord en brand en de traditionele Vlaamse partijen sprongen – dom, dom, dom – op de kar van de Franstaligen. Daarmee bevestigden ze gewillig de hardnekkige mythe van de algemene Vlaamse collaboratie en het heldhaftige Waalse verzet. Met haar boek ‘Te wapen voor Hitler – Gewapende collaboratie in Franstalig België’ brengt

Flore Plisnier die mythe eindelijk aan het wankelen.

Rex

Ook Wallonië ontsnapt in de jaren '30 niet aan de wijd verbreide afkeer voor de falende democratie. Aan beide zijden van het politieke spectrum – links en rechts – wordt geflirt met autoritaire ideologieën (communisme, fascisme en nationaal-socialisme, “loten van éénzelfde stam” zou Oriana Falaci daarover schrijven) en gedweept met sterke leiders. In Vlaanderen beleeft het VNV zijn hoogdagen, in Wallonië kent het Rex van Léon Degrelle succes. Degrelle is een flamboyante, charismatische leider,

een ‘populist-avant-la-lettre’ die de vloer aanveegt met het corrupte politieke bestel. Dat legt hem geen windeieren. In 1936 behaalt Rex in Franstalig België een klinkende verkiezingsoverwinning en stuurt 21 verkozenen naar het Parlement. Maar amper een jaar later is de partij al over haar hoogtepunt heen. In 1939 valt Rex terug op 4 zetels. Intussen pakken de dreigende oorlogswolken zich samen.

Blinde collaboratie

Op 10 mei 1940 vallen Duitse troepen het land binnen. Léon Degrelle wordt – samen met vele vooraanstaande Vlamingen – opgepakt door de Belgische politie en als ‘staatsgevaarlijk’ in de beruchte ‘spooktreinen’ afgevoerd naar Frankrijk. Daar wordt hij in de loop van de zomer bevrijd door de oprukkende Wehrmacht. Degrelle keert terug naar België en kiest al snel voor de collaboratie. Een politieke maar ook gewapende collaboratie, met milities op het thuisfront en het Waalse Legioen aan het Oostfront. De invasie van de Sovjet-Unie (22 juni 1941) biedt Degrelle immers een uitgelezen kans om uit het politieke isolement te treden. Hij richt een vrijwilligerslegioen op met Franstalige Belgen. Een eerste contingent van 850 vrijwilligers vertrekt op 8 augustus 1941 naar het Oostfront. Uiteindelijk zullen daar ongeveer 8000 Walen vechten onder het wapenschildje met de Belgische driekleur. In augustus 1941 wordt Léon Degrelle zelf baas van het Waalse Legioen. Degrelle zakt steeds dieper weg in de collaboratie en roept op 17 februari 1943 – tijdens een rexisitische bijeenkomst in het sportpaleis te Brussel – de Walen uit tot Germanen... De breuk met het verleden is totaal.

Krijgskansen keren

De veldtocht in het onmetelijke Rusland is geen plezieruitstap. De barre Russische winter en de vijandelijke aanvallen eisen

een zware tol. In februari 1942 is het korps bijna totaal van de kaart geveegd. Nieuwe wervingscampagnes moeten de bressen dichten, maar dan al is duidelijk dat de Legionairs voor een verloren zaak vechten. In eigen land worden rexistische burgemeesters en aanhangers van de Nieuwe Orde intussen de schietschijf van het verzet. De strijd zal er uiteindelijk ontsponen in een niets ontziende spiraal van geweld, terreur en contraterreur, met honderden doden. Aan het front wordt het Legioen in januari 1943 door Sovjettroepen ingesloten nabij Tsjerkassy (Oekraïne). Tegen alle verwachtingen in slagen Degrelle en zijn mannen erin door de wurgende omsingeling te breken. Van de 1700 manschappen keren er amper 632 terug. Degrelle wordt gevierd als een oorlogsheld en ontvangt het Ridderkruis uit handen van de Führer. Bij die gelegenheid zou Hitler ook gezegd hebben dat als hij een zoon had gehad, hij zou willen dat hij op Degrelle zou lijken... Waarheid of verdichting, wie zal het zeggen? Op 1 juni 1943 wordt het Waals Legioen ingelijfd bij de Waffen-SS en op 23 november 1944 krijgt Léon Degrelle de titel van 'Volksführer van de Walen'. Daarmee gaat zijn ultieme droom en grote ambitie in vervulling, maar veel plezier zal hij er niet aan beleven. Het Derde Rijk staat op instorten en de militaire nederlaag is onafwendbaar. Na de oorlog vlucht Degrelle naar Spanje, waar hij – onder de vleugels van Franco – ongrijpbaar blijft voor de Belgische justitie. In België zien ze Degrelle ook liever niet terugkomen. Er wordt zelfs een bijzondere wet gestemd die hem de toegang tot het land ontzegt. Op 31 maart 1994 overlijdt 'beau Léon', 'le plus belge des fascistes et le plus fasciste des Belges' (*Téléoustique*) op 87-jarige leeftijd. Maar dan is hij al lang als een lastige smet op het Waalse blazoën uit het collectieve geheugen gewist.

Profiel

Flore Plisnier schetst in haar boek het profiel en de motivatie van de Waalse collaborateurs. In de eerste plaats zijn er de Waalse Legionairs van het eerste uur "die overtuigd zijn van het feit dat zij hun leven opofferen voor een nobele zaak die, in hun ogen, zowel die van het vaderland is als van de christelijke beschaving". Tweede motief: "de naïeve hoop om in het nieuwe Europa onder Duitse leiding een solide positie voor ons land uit de brand te slepen". "Dat heeft – zo beweert de historica – eerder te maken met een vorm van 'nationaal opportunisme', dan met Duitsgezind zijn". En tenslotte zijn er

"de fanatieke rexisten die van de Duitse aanwezigheid willen profiteren om de Nieuwe Orde desnoods met geweld op te leggen. Voor hen vormt de strijd tegen het bolsjebisme een gerieflijk alibi om een partijideaal te realiseren." ...

Blinde vlek

In het boek wordt ook een verklaring gezocht voor het Waalse geheugenverlies. "Deze leemte in de geschiedschrijving houdt ongetwijfeld verband met het feit dat men er in het zuiden van het land niet in slaagt om een gesimplificeerd en simplificerend beeld van de bezetting los te laten, dat wil zeggen het beeld van Vlaanderen dat collaboreert en Wallonië dat verzet pleegt." We zouden het zelfs – met een term uit het boek – ... "nationaal opportunisme" kunnen noemen. Het gekleurde beeld van het oorlogsverleden komt de Franstaligen in dit land immers nog altijd goed van pas in de politiek. Zo schrijft Fabrice Maerten in zijn inleiding "dat in intellectuele en politieke kringen in Vlaanderen lange tijd geloof werd gehecht aan een andere mythe (?), dat wil zeggen het beeld dat de collaborerende Vlamingen idealisten waren die per ongeluk in het kamp van de verliezers terechtkwamen. Die voorstelling van zaken heeft de Franstalige inwoners van dit land niet geholpen om het eigen

oorlogsverleden serieus te analyseren" en zou zelfs het Vlaams Blok gelegitimeerd hebben... Als staaltje van gekleurde interpretatie kan dat tellen.

Nog steeds volgens het boek "zal het nog lang duren om aan de hele Vlaamse bevolking uit te leggen dat zij niets te winnen heeft bij het in stand houden van de mythe van Vlaanderen als onschuldig slachtoffer van de naoorlogse repressie en van een Belgische staat die uit was op wraak." En als dat nu eens géén mythe is? Hoe dan ook, het boek 'Te wapen voor Hitler' levert een interessante bijdrage aan het debat over oorlog en repressie, collaboratie en verzet. Maar het laatste woord daarover is nog niet gezegd. Idealisten en opportunisten, carriëristen en avonturiers, voortrekkers en meelopers, helden en schurken, het is een verhaal van alle tijden en van alle fronten. De demystificatie van het verzet moet nog beginnen. In Nederland is de naoorlogse karikatuur van 'goed' en 'fout' intussen al lang begraven. Maar België lijkt daar nog lang niet klaar voor. Zolang de Tweede Wereldoorlog door de traditionele partijen politiek gerecupereerd wordt in de strijd tegen een lastige oppositiepartij, lijkt daar ook niet meteen verandering in te komen.

Ludo Leen

VBJ vormt zich in Silezië

Jonge kaderleden vormen blijft een van de basisopdrachten van de Vlaams Belang Jongeren (VBJ).

Daarom organiseren we regelmatig gespreksavonden, vormingssessies, een winteracademie enz. Maar het neusje van de zalm is en blijft onze jaarlijkse zomeruniversiteit. Dit is de belangrijkste vormingsactiviteit voor VBJ, en voor onze jongeren een unieke gelegenheid om niet alleen hun theoretische en praktische politieke kennis bij te schaven, maar ook om persoonlijk kennis te maken met de Vlaams Belang-kopstukken. Deze tiendaagse traditie, die intussen al aan haar zestiende editie toe is, trekt jaarlijks een 40 à 50 jonge mensen aan. We mogen terecht stellen dat ze is uitgegroeid tot hét jaarlijkse niet te missen evenement van de Vlaams Belang Jongeren. Iedereen die er in het verleden bij was, zal dit graag bevestigen.

Deze keer trekken we naar Silezië. Op de zomeruniversiteit volgen VBJ'ers cursussen die gegeven worden door onze volksvertegenwoordigers, gespecialiseerde docenten of buitenlandse gastsprekers. Ook dit jaar komen verschillende nationale mandatarissen (zoals Bruno Valkeniers, Barbara Pas, Filip Dewinter, Jan Penris, Wim Van Dijck, Filip De Man, Gerda Van Steenberghe, Stijn Hiers, Marie-Rose Morel, Marijke Dillen,...) hun kennis en ervaring delen met de jonge kaders van VBJ. Deze keer gaan we naar een pittoresk dorpje, gelegen in de ongerepte wouden van Silezië (Polen).

Deze activiteit is tevens de ideale kans om kennis te maken met mede-VBJ'ers uit heel Vlaanderen. Op de zomeruniversiteit wordt er niet enkel gestudeerd, er wordt ook volop plezier gemaakt, en dit tijdens sportactiviteiten, knissen, cantussen, fuiven, enz.

Silezië (Polen)
18-27 juli '08
(Hiervoor moet men slechts 5 dagen verlof nemen)

Zomeractiviteit Vlaams Belang Jongeren

Vorming Bezoek aan Praag & Wrocław
Paintball Sport **Mountainbiken**
Nachtspel
Praktische tips voor jonge politici
Cantus Jongeren: 16-36j **Zwemmen**
In debat met partijkopstukken

Inschrijven via info@vbj.org
 of via 02/219 27 28
 300 euro alles inbegrepen
 Studenten en werkzoekenden
 betalen 250 euro

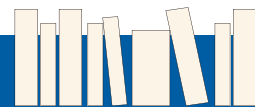
VLAAMS BELANG JONGEREN

De zestiende zomeruniversiteit van VBJ vindt plaats van vrijdag 18 juli tot en met zondag 27 juli '08. Wie werkt hoeft hier slechts vijf vakantiedagen voor op te nemen!

Voor de kostprijs hoef je het alvast niet te laten; Scholieren, studenten en werkzoekenden betalen 250 euro (vervoer, verblijf, maaltijden en acti-

viteiten inbegrepen), de anderen 300 euro. Inschrijven doe je door 75 euro over te schrijven op rekeningnummer 751-2016955-74 met vermelding 'voorschot Zomeruniversiteit + naam'. Meer info: info@vbj.org - www.vbj.org - 02/219 27 28 of 0496/53 31 38. Zorg dat je er bij bent!

Hans Verreyt

De Belgische crisis door een andere bril bekeken

Francis Van den Eynde

Luc Beyer de Ryke is een Gentse Franstalige die achttien jaar lang ankerfiguur was bij de RTBF-nieuwsdienst. Hij was ook achttien jaar lang de Franstalige van dienst in de Gentse VLD-gemeenteraadsfractie en zetelde een aantal jaren voor de Franstalige liberalen in het Europees parlement, waar hij Karel Dillen leerde kennen. Beyer de Ryke, die trouw gezworen heeft aan de Franse cultuur, is een verwoed en overtuigd Belgicist.

Toen zijn Franse uitgever hem vroeg een boek te schrijven om aan het Franse publiek de crisis, die nu al sinds 10 juni van vorig jaar aansleept, te verklaren, kreeg hij niet alleen de mogelijkheid om uiting te geven aan zijn nostalgie naar wat België ooit voor hem is geweest, maar tevens de kans om objectief het verhaal van dat België te brengen. Daarvoor heeft hij zich sterk laten inspireren door de geschiedenis van de Vlaamse Beweging. Wie Beyer de Ryke leest, weet dat hij, alhoewel hij precies het tegenovergestelde vertegenwoordigt van wat de flaminganten waren en zijn, toch het rechtvaardige van hun

strijd in het daglicht stelt en zelfs vaak uitingen van francofone arrogantie aan de kaak stelt. Getuige de zinsnede "In '14-'18 werd men aan het front in het Frans gecommandeerd, maar men stierf er in het Nederlands." Ook is Beyer de Ryke voldoende nuchter om vast te stellen dat het tussen Vlamingen en Franstaligen op geen enkel vlak nog botert. Zo vertelt hij dat de Vlamingen en Franstaligen op de Dutroux-affaire – al liepen ze beiden in de witte mars – totaal verschillend reageerden. Wie een Franstalige ondervroeg merkte dat die het had over de Belgen die mekaar na een reeks tragische gebeurtenissen opnieuw hadden gevonden. Vlamingen reageerden in de betoging gans anders. Ze waren solidaire, maar beklemtoonden dat deze solidariteit niet verder ging dan deze met de slachtoffers.

Luc Beyer de Ryke toont in dit boek aan dat België veroordeeld is, ook al is het voorlopig met uitstel. Uiteraard ben ik het niet eens met alle standpunten die de auteur inneemt, maar toch kan ik zijn werk aan Vlaams-nationalisten warm aanbevelen.

Op de achterflap van het boek schrijft Beyer de Ryke: "Pessimisten maken één grote fout: ze zijn het nooit voldoende." Zoiets had Karel Dillen ook kunnen zeggen...

La Belgique en sursis
Luc Beyer de Ryke
Uitgeverij François-Xavier
De Guibert

De terugkeer van de geschiedenis

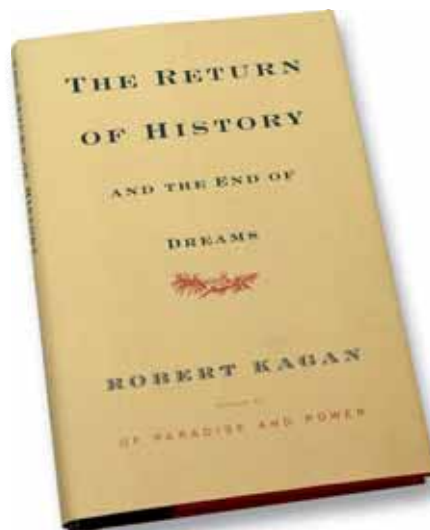
Jan Lievens

Na de ineenstorting van het communisme ontstond in het Westen de al te optimistische opvatting dat de liberale democratie had getriomfeerd. De idee van een vreedzame internationale orde die nog enkel diende beheerd te worden, werd verwoord door de politicoloog Francis Fukuyama in zijn "The End of History and the Last Man" dat "er geen ernstige ideologische tegenstanders meer zijn voor de liberale democratie". Dat bleek echter een illusie. Het optimisme van de jaren '90 was begrijpelijk maar niet gerechtvaardigd. Vandaag beleven we een terugkeer naar een wereld van 'nationale belangen'.

Robert Kagan liet zich al opmerken door zijn scherpe analyse in "Of Paradise and Power" (vertaald als 'Balans van de macht') waarin hij de verhoudingen tussen Europa en de Verenigde Staten beschreef. In het bondige maar doordachte "The Return of History and the End of Dreams" kijkt Kagan naar de grote geopolitieke tendensen tijdens de nasleep van de oorlog in Irak en de opkomende Aziatische economische macht.

Een veilige wereld bestaat niet. Kagan, heden ook adviseur buitenlands beleid voor de Republikeinse presidentskandidaat John McCain, zet de as van de democratische naties tegenover een club van autoritaire landen. Het machtspeel tussen enerzijds de VS, de Europese Unie, Japan en Indië, en anderzijds Rusland, China en Iran (als belangrijke regionale speler in het Midden-Oosten) zal de komende jaren en decennia de internationale betrekkingen beheersen. Daarbij komt nog de uitdaging van het islamfundamentalisme. Amerika ziet zichzelf zijn historische missie vervullen door het opnemen van het globale leiderschap om het hoofd te bieden aan de geopolitieke uitdagingen van de 21ste eeuw.

In zijn lijvig historisch overzicht van het Amerikaanse buitenlands beleid, *Dangerous Nation*, betoogde Kagan al dat het zogenaamde isolationisme van de VS een mythe is en dat Amerikanen al reeds voor hun onafhankelijkheid geloofden in hun leiderschap in de wereld.

The Return of History and the End of Dreams
Robert Kagan
Alfred A. Knopf
New York, 2008
ISBN 978-0-307-26923-2
120 blz., € 16,70

**MAGAZINE VAN DE
VLAAMS-NATIONALE PARTIJ**

Juni 2008
Jaargang 5 Nr. 6

Verantw. uitgever:

Frank Vanhecke, Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Hoofredacteur: Philip Claeys

Redactiesecretaris: Frederik Pas

Redactiemedewerker: Ann De prins

Opmaak: Geert Vander Roost

Redactieraad:

Joris Van Hauthem, Wim Wienen, Monika Persoons,
Marc Joris, Ludo Leen, Koen Dillen, Jan Lievens,
Steven Creyelman, Wim Van Dijk, Dirk De Smedt
Werner Somers, Wim Van Osselaer, Stijn Hiers,
Evert Hardeman, Tomas Verachtert.

Redactie: Tel. 02/219.60.09

Fax redactie: 02/219.72.74

Illustraties: Fré

Foto's: Chris Luyckx, Marcel Steeman, Ben Bessemans

Vlaams Belang Internet:

<http://www.vlaamsbelang.org>

E-post: info@vlaamsbelang.org

Vlaams Belang Jongeren Internet:

<http://www.vbj.org>

E-post: info@vbj.org

E-post redactie:

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

Nationaal secretariaat:

Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Oplage: 26.000

Abonnement 1 jaar: € 9

Bank: 320-0808816-03 - Vl. Belang-nationaal

In Memoriam

Marcel Van der Auwera

28.04.1950 – 20.04.2008

Fractievoorzitter te Machelen

Marcel werd lid van het toenmalige Vlaams Blok in 1991. In een tijd dat de sociale druk hoog was, stak hij als werknemer zijn nek uit. Hij bleef de fakkel brandend houden in Machelen en Diegem, ook als het even minder goed ging en ondanks tegenkantingen. Het was mee zijn verdienste dat zijn afdeling de laatste jaren uitgroeide tot een zeer actieve en sterke ploeg. Aan familie en vrienden bieden wij onze blijk van medeleven aan.

**Radicale Sporenherdenking
VOORPOST**

Zaterdag

28 juni 2008

20 uur

(deuren: 19 uur)

Inkom: €5,-

**Vlaanderen
moet zich zelf
bevrijden!**

Programma

Gastspreker: volksvertegenwoordiger Bart Laeremans

Strijdrede: Johan Vanslambrouck

met audiovisuele ondersteuning en

optreden van de VNU-musiekkapel en Standrecht

Na de Sporenherdenking gezellig nakaarten in de bierhoek.

Zaal Harmonie, Mechelsesteenweg 216, Antwerpen

Nr. 06/08 - L. Vermeulen, Mechelen 151, 2590 Breda

**Guldensporenkomitee Mechelen
(i.s.m. de stad Mechelen)**

**XIIIde
Guldensporenherdenking**

**Zondag 6 juli 2008, 15 u.
Stadsschouwburg, Mechelen**

Luc Van Braekel
'oude en nieuwe media in Vlaanderen'

Guido Naets *'strijdrede'*

Tantris *'volksmuziek en samenzang'*

Fré *'spotprenten'*

Wieland *'bindteksten'*

vvk: 8 euro / kassa: 9 euro

Stortingen op rek.nr. 733-0320600-45 met vermelding naam

www.guldensporenkomitee.org

7de IJZERWAKE

NU: DURVEN MET VLAANDEREN!

Zondag 24 augustus 2008
 Bij het monument Gebroeders van Roemdonck
 Steenstrate (Zuidschote - Ieper)
Aanvang: 11u.

www.IJZERWAKE.ORG
 Van Schaumboulevard 26/3, 2012 Antwerpen • tel. fax 03-330 27 40 • info@ijzerwake.org • 730-011827-40

VNIJ-IJZERTREFFEN
 KINDERANIMATIE | SFEER | VOLKSFEEST | MUZIEK | LEKKER ETEN

VLAAMS BELANG
Roeselare

1ste GROOTSE FAMILIEDAG

ZONDAG 17 AUGUSTUS 2008 - vanaf 11 uur
Zaal 'De Schakel' - Meensesteenweg 713 - Beitem (Roeselare)

GRATIS TOEGANG!

Optreden charmezanger - verzekerde aanwezigheid van prominente mandatarissen - aanmaak vlaamse identiteitskaarten doorlopend volksspelen - kindergrime - kinderanimatie springkasteel - wijnbar - standen bevriende organisaties - ijskar - ...

Beenbosp met verse groentjes, sauzen en frieten of een 'aardappel in de pel'

+ GRATIS traktaat van afdeling Roeselare
Maaltijd: kinderen à 7 euro - Volwassenen à 10 euro
*Kaarten verkrijgbaar bij bestuursleden Vlaams Belang Roeselare
 Taverne Gezelle en regiosecretariaat Roeselare.*

HEMIG
 BVBA

Centrale Verwarming
 Nieuwbouw, en renovatie
 Gasolie, Gas, en vaste brandstoffen
 Onderhoud en herstellingen
 Controle stookolietanks
 Gehabiliteerd-Gasinstallateur

Invoerder van Atmos
 Hout vergassingsketels
 Pellet ketels
 Combiketels hout - Pellets
 Combiketels Hout - Gasolie
 Hout - Gas

Sanitair
 Nieuwbouw, en renovatie
 Totale badkamerrenovatie

Klaverstraat 1, 2520 Emblem
 Tel. 03 475 94 77 • GSM 0473 66 04 13 • Fax 03 475 94 79
 info@hemig.be • www.hemig.be

E-MAGAZINE

Lees e-magazine

Inschrijven op deze nieuwsbrief via
redactie.e-magazine@vlaamsbelang.org

WEBBREEZER SOLUTIONS

Een webstek voor uw afdeling zonder enige technische kennis?

webdesign webhosting domeinregistratie

Meer dan 30 afdelingen gebruiken het systeem al!

Webbreezer Solutions bvba • Ballestraat 33 • 8000 Brugge • info@webbreezersolutions.be

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen

RENOVATIE/SNOEIwerken

BOOMVERZORGING

CREATIEVE TUINONTWERPEN

TE HUUR:
PROFESSIONELE HOUTKLIEVER

Tel /Fax: 03/383 05 28
GSM: 0486/10 15 43
hans.couttenye@skynet.be

STS Traiteur Service Sigrid
Koken bij u thuis of op locatie

Voor ieders budget!

- Recepties
- Buffetten
- Communiefeesten
- Levering aan huis
- Totale feestverzorging

Tel.: 03/383.05.28 GSM.: 0485/73.08.18
traiteursigrid@hotmail.com BTW: BE 863-236-355

ONTMOSSEN VAN DAKEN
PROMOTIE -10%
BEL NU 0497/90.95.61

Andere werkzaamheden:

- Plaatsen van duivenpinnen en bladopvangs in goten
- Preventieve behandeling van mos op daken, vloeren en muren

Altijd offerte gratis

A.R.H. & L.D.F.

Algemene renovatie & nieuwbouw

Tel. 0475/22 21 29 & 0474/28 07 95

Algemene schilderwerken

- Renoveren en schilderen van oude eiken keukens

Vrijblijvend prijsofferte

Veerle MENDONCK
Tel. 03/321.01.88
Gsm 0478/31.07.92

UW HUIS, MIJN ZORG

- E.P.D.M. Dakwerken
- Nieuwbouw, renovatie en isoleren van platte daken

Zelfwerkend patroon
Michel Denolf
Tel. 03/3842022 Gsm 0496/890325 Fax 03/2905712
Michel.Denolf@pandora.be

GEVELRENOVATIE
ALLE DAKWERKEN
ALLE KARWEIEN
RENOVATIES

EERLIJKE PRIJS VOOR KWALITEITSWERK

Bert Segers
0497/90 95 61

INDUSTRIE
VAN LANGENDONCK C.

Reinigen van Buiten dienst stellen van ondergrondse mazouttanks
Volgens OVAM VLAR II

Afgeleverd met attest

Afbraak van Tanks en constructie

Tel 03/321 92 24 Fax 03/322 42 37
OVAM-ERKENNING 8628 / E3446

ZATERDAG 7 JUNI

WAASMUNSTER. Country en Westernfeest met B. Stevenheydens in D'Hoogste Nood, Lange Veldstr. 8 Inl.: G. De Grave, 09/348.88.18.

LIEDEKERKE. 12de Vlaamse braai in de parochiezaal, Fabriekstraat 3a om 17u. Inl.: J. Daelman, 054/32.63.03.

ZONDAG 8 JUNI

LIEDEKERKE. 12de Vlaamse braai in parochiezaal, Fabriekstr. 3a om 17u. Inl.: J. Daelman, 054/32.63.03.

ZATERDAG 14 JUNI

GENT. Eetfestijn met F. Dewinter in CC De Leke, Lekestr. 13 om 18u. Org.: VB Eeklo. Inl.: P. Pauwels, 0477/39.66.00.

LOVENDEGEM. Eetfestijn in polyvalente zaal Gemeentelijk Sportcomplex, Sportstr. 24 om 19u. Inl.: G. Neirynck, 0475/55.67.88.

ZONDAG 15 JUNI

WESTVLETEREN. Ribstuk-namiddag in De Vleterranch, Kruisstr. 6 om 13u. Org.: VB Vleteren-Alveringem en Poperinge. Inl.: Regiosecr., 057/44.62.10.

DINSDAG 17 JUNI

SCHOTEN. Gespreksavond "Belgische vakbonden=Cosa Nostra?" met M-R. Morel in Regiosecr., Paalstr. 134 om 20u. Inl.: 0486/76.07.65.

VRIJDAG 20 JUNI

SCHOTEN. Stand op braderij met animatie in de Paalstraat van 12 tot 22u. Inl.: P. Bouciqué, 0486/76.07.65.

TREMELO. Gespreksavond 'Vlaanderen onafhankelijk, hoe moet dat dan?' met K. Van Overmeire in de turnzaal van de oude jongensschool (naast OCMW), Baalsebaan 287 te Baal om 20u. Inl.: Regiosecr., 016/20.43.01.

ZATERDAG 21 JUNI

DUFFEL. Afdelingsetentje in Taverne-restaurant De Warande, Kapelstr. 17 van 12 tot 15u. en van 17 tot 20u. Inl.: F. Loos, 015/31.89.36.

SCHOTEN. Stand op braderij met animatie in de Paalstraat van 12 tot 22u. Inl.: P. Boucique, 0486/76.07.65.

IEPER. Dolle dagen tijdens de braderie aan Regiosecr., Stationsstr. 63 van 14 tot 18u. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

MEERHOUT. Voetbalwedstrijd: VB Antwerpse Kempen - VB Limburg op Terreinen FC Heibloem, Veedijk

om 15u. Inl.: M. Dox, 0475/46.17.53.

MAASMECHELEN. Braai in Wijkcentrum, Kannegatstr. 37 te Boorsem om 16u. Inl.: M. Geraerts, 0479/35.02.49.

LEDE. Breughelfestijn in zaal Sparrenhof, Oud Smetlede 100, Smetlede van 18 tot 22u. Inl.: J. Lievens, 0475/47.27.61.

ZONDAG 22 JUNI

BRUGGE. Afdelingsetentje in Parochiaal centrum Sint-Anna, Venkelstr. 6 (tgo. achterkant St-Annakerk) om 11.30u. Inl.: Regiosecr., 050/39.72.81.

BEVEREN. Breugheltafel met F. Dewinter in SK Beveren, Meerminnendam om 12u.

SCHOTEN. Stand op braderij met animatie in de Paalstraat van 12 tot 22u. Inl.: P. Bouciqué, 0486/76.07.65.

IEPER. Dolle dagen tijdens de braderie in Regiosecr., Stationsstr. 63 van 14 tot 18u. Inl.: Nancy Six, 0479/30.41.01.

IEPER. Spreekbeurt over Tibet in Vlaams trefcentrum, Stationsstr. 63 om 15u. Org.: Vlaamse Culturele Kring Ieper. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

DONDERDAG 26 JUNI

LIER. Boekvoorstelling 'Vlaanderen onafhankelijk? Hoe moet dat dan?' met K. Van Overmeire in zaal Colibrant, Deensestr. 6-7 om 20u. Inl.: F. Verzwijvel, 03/480.06.87.

VRIJDAG 27 JUNI

MECHELEN. Gespreksavond met J. Penris in Regiosecr., Grote Markt 18 om 20u. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

ZATERDAG 28 JUNI

NIJLEN. Braai ten huize De Rademaeker, Lege Baan 40 om 16u. Inl.: J. Zander, 03/481.89.29.

ZONDAG 29 JUNI

BRAKEL. Eetfestijn in Brakelhof, Marktplaats 13 van 11.30 tot 15u. Inl.: K. Jouret, 0478/23.24.25.

HEUSDEN-ZOLDER. Varken aan het spit naar believen in zaal St. Vincent, Mijnerwerkerslaan om 13u. Inl.: M. Verswijvel, 011/57.34.56.

VRIJDAG 4 JULI

DEERLIJK. Zangavond met tal van kopstukken in OC D'Iefte, Hoogstr. 122 om 20u. Inl.: L. Schelfhout, 0478/96.20.84.

ZATERDAG 5 JULI

LEOPOLDSBURG-HEPPEN. Braai

in Parochiezaal, Beringsestwg. 15 (aan het rondpunt) van 14 tot 20u. Inl.: L. Coninx, 011/34.65.82.

DENDERMONDE. Jaarlijkse braai in gemeenteschool, Rootjensweg te Grembergen om 15u. Inl.: B. Pas, 0485/41.20.91.

RUISBROEK-PUURS. Sporenbraai met K. Van Overmeire in Nieuwe Ark om 16u. Org.: VB Klein-Brabant. Inl.: L. Van Nieuwenhuysen, 0495/26.26.45.

IEPER. Guldensporenviering met strijdrede door Ivan Mertens in CC De Meersen, hoek St-Jansstr. en St-Niklaasstr. om 19.30u. Org.: Vlaamse Culturele Kring Ieper. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

KONTICH. Sporenviering met braai met Bruno Valkeniers in Pauwhoeve, Pauwhoevestr. om 14u. Org.: VB regio Antwerpen-Zuid. Inl.: H. Verreyt, 0496/53.31.38.

ZONDAG 6 JULI

ELZAS. Driedaagse reis naar de Elzas met bezoek aan het Europees Parlement te Straatsburg. Org.: VB Regio Zuid-Limburg. Inl.: Regiosecr., 012/67.24.49.

KUURNE. Guldensporen: familiefeest met braai in Hoeve Vandewalle om 11u. Org.: VB regio Kortrijk. Inl.: Regiosecr., 056/37.12.56.

MECHELEN. XIIIde Guldensporenherdenking in Stadsschouwburg om 15u. Org.: Guldensporenkomitee Mechelen.

VRIJDAG 11 JULI

STEKENE. 11-juliviering met bloemenhulde met F. Van den Eynde in Kerkhof om 11u. Inl.: I. De Cock, 03/779.78.68.

AFFLIGEM. Vlaamse braai in café Dachterdeer, Langestr. 88 van 14 tot 21u. Inl.: J. Vermoesen, 0486/30.83.72.

ZONDAG 20 JULI

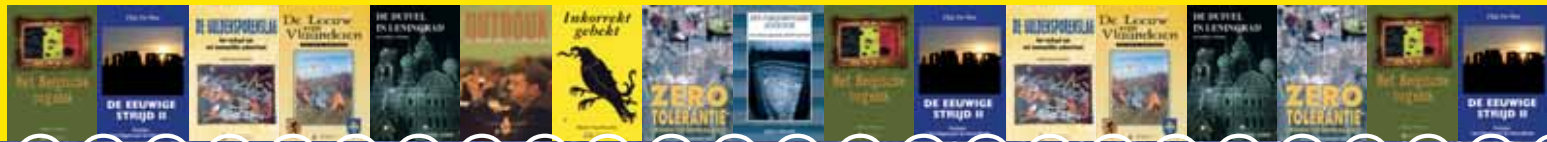
MERKSEM. Jaarlijks tuin- en braadfeest in Fort van Merksem, Fortstwg. 120 om 13u. Org.: VB Bongerhout en Merksem. Inl.: J. Laureyssens, 0478/33.79.04.

ZATERDAG 2 AUGUSTUS

LIER. Braai in Visput Moed en Geduld om 14u. Inl.: F. Verzwijvel, 03/480.06.87.

ZONDAG 24 AUGUSTUS

STEENSTRATE. IJzerwake: 'België is gebarsten. Waar blijft de Vlaamse beweging?' om 11u. Org.: vzw IJzerwake. Inl.: www.ijzerwake.org, 03/238.27.49.

*“Wanneer ik een beetje geld heb, koop ik me daarvan boeken.
Wanneer er dan nog wat over is, koop ik eten en kledij.”*

Erasmus

Vlaanderen onafhankelijk. Hoe moet dat dan?

door Karim Van Overmeire

De auteur geeft een antwoord op 30 vragen in verband met Vlaamse onafhankelijkheid. Hij kijkt daarbij naar drie vergelijkbare situaties in Noorwegen-Zweden, Tsjecho-Slovakije en Servië-Montenegro. Ook het ‘eeuwige probleem’ Brussel wordt niet uit de weg gegaan. Met een ontwerp van grondwet voor het onafhankelijke Vlaanderen krijgt men een idee hoe dat Vlaanderen er uit kan zien.

€ 12,50

Trouw aan Oranje door Jan Huijbrechts

In december 2007 was het 175 jaar geleden dat het Nederlandse garnizoen van de Antwerpse citadel de duimen moest leggen voor de enorme Frans-Belgische overmacht en de internationale druk. Jan Huijbrechts geeft een gedetailleerd verslag van de belegering van de citadel, aangevuld met leuke anekdotes.

€ 12,50

De Poorters van Babel. Het Kalifaat van Knokke door Jef Elbers

In de nieuwe Europese staat Vlaanderen landt onverwachts een spookvliegtuig, met een honderdtal Arabieren en zwarte mensen aan boord. Niemand weet wie die illegale immigranten zijn en waar ze vandaan komen.

€ 12,50

60 nationalistische figuren door Roeland Raes

‘60 nationalistische figuren’ brengt een reeks biografische schetsen van zeer uiteenlopende figuren uit de Vlaamse en heelnederlandse beweging.

€ 12,50

Bestellen kan via:

0472 603 552 • bestellen@uitgeverijegmont.be

Een volledig overzicht van ons boekenaanbod vindt u op:

www.uitgeverijegmont.be

**UITGEVERIJ
EGMONT**

MADOUPLEIN 8 BUS 2
1210 BRUSSEL

